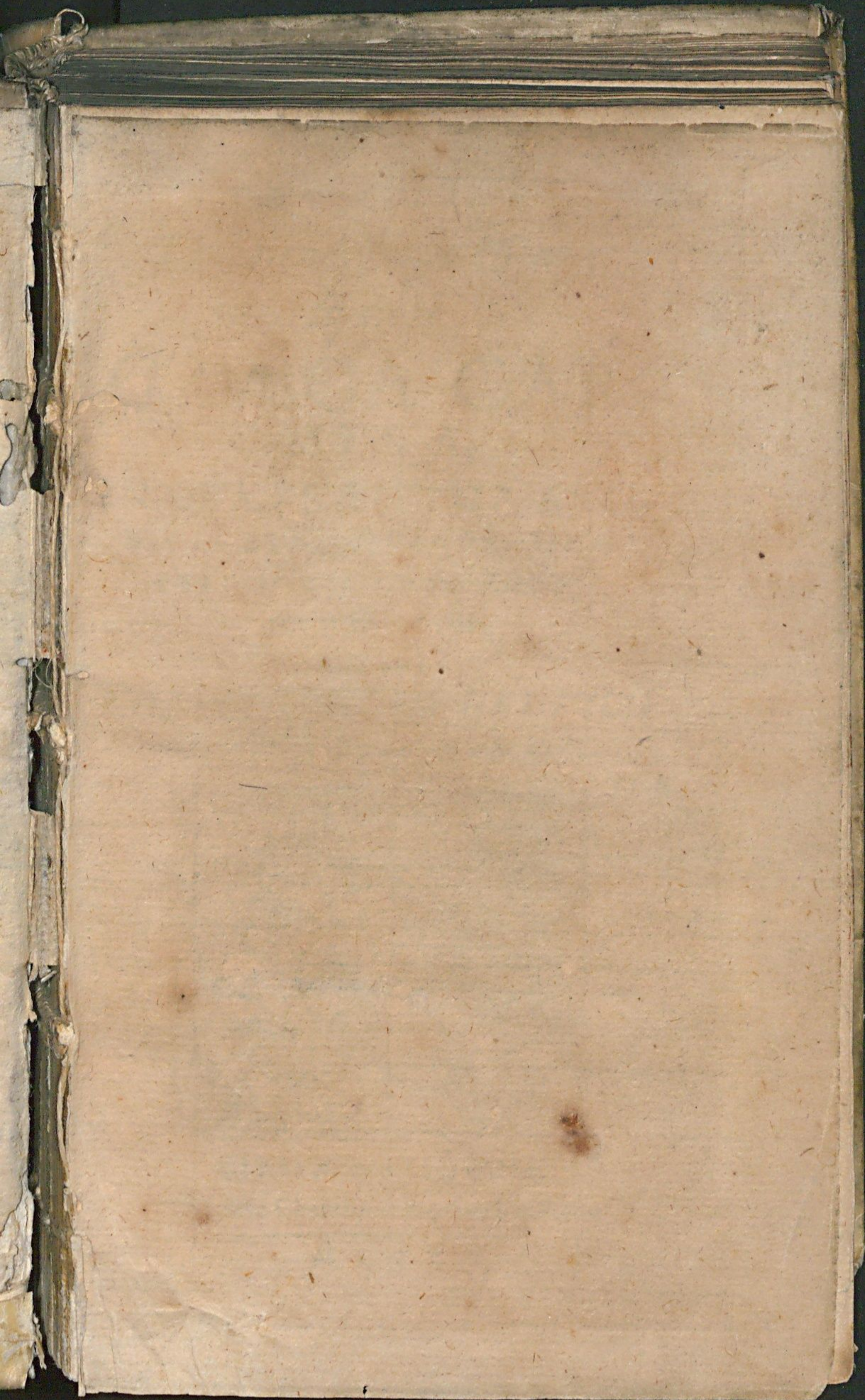

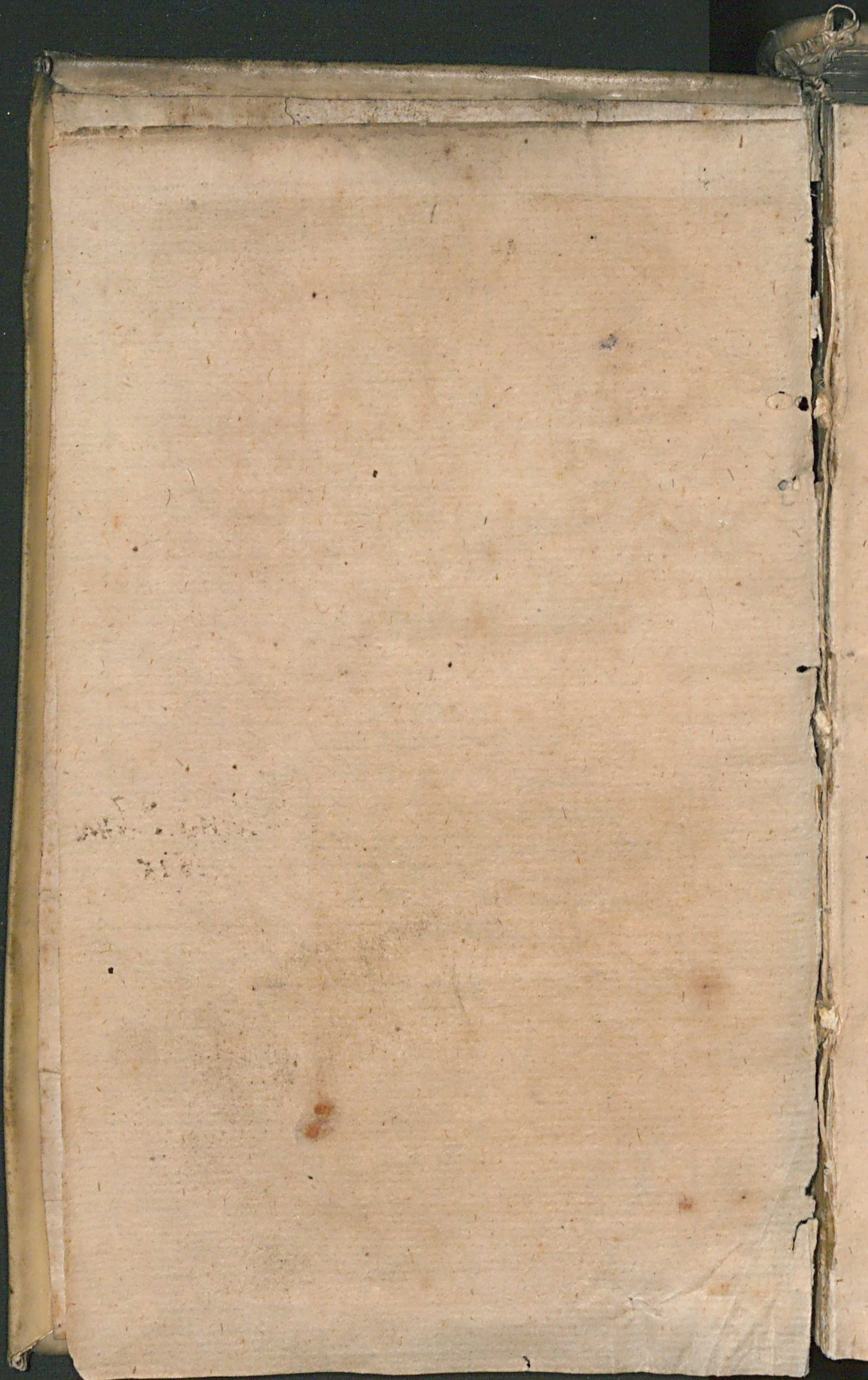
P V I S

1 6 1 8

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS,

EF 14

DE RATIONE
Conficiendi facile & ar-
tificiose

GRÆCA CAR-
MINA,

IN QVA PRÆCIPUA ARTI-
FICIA ET COMPENDIA GRÆ-
cæ Poëseos perspicuè & brevi-
ter indicantur,

AUCTORE

CHRISTOPHORO HELVICO
in illustri GIESSENA Profess.

GIESSÆ HASSORUM,
Casparus Chemlinus imprimebat Anno

M. D. C. X.

*M. Petrus à Jena
1675.*

*1. 3 gl.
2. 2 gl.
3. 3 gl. 6. 9.
15. 26. 63.*

3 R

DE TERTIO
Cognoscendo facile C. ar-

GRÆCA CAR-
M. I. N. A.

IN OVA PRÆCITTA APTI
VICIA ET COMPARATA
et Philosophicis & poeticis
et historicis

KÖN. PR. FR.
UNIVERS.
ZVHALLE

CHRISTOPH

ANTIQVO INCLYTI GE-
NERIS SPLENDORE ET GENE-
rosa heroum proſapia nobileſſi-
mo juveni,

Dn. GEORGIO ERNE-
STO à Tießebach /

Studiorum gratiâ in Academia Gief-
ſena commoranti, amico ſuo
dilecto S. P. P.

CHRISTOPHORUS HELVICUS
ibidem Profeſſor.

MAGNAM ſapi-
entiam, eruditi-
onem & ſuavita-
tem inefſe Poëta-
rum, (praesertim antiquorum
illorum Graecorum) ſcriptis, a-
A 2 pud

Dedicatio.

pu^d omnes ^{καρίεντας} semper indu-
bitatum fuit. Etenim quod alii
scriptores severis præceptis &
gravibus exhortationib. ad vi-
tam rectè ac prudenter institu-
endam insinuare hominibus ab-
laborârunt, id Poëtæ singulari
artificio, inventionum suavissi-
marum illecebris metrorum cõ-
cinnâ harmoniâ conditis, styliq;
peculiari lepõre, & caractere
sermonis planè ^{εὐλαξινῶς} feliciter af-
secuti sunt: in primis Græci, qui
non solum antiquitate, in qua
non exigua pars consistit com-
mendationis, Latinos anteeÿt,
sed

Dedicatio.

sed & nativa quadam Græci
idiomatis Venere, haud scio an
imitabili, eosdem longè superât.
Hinc adeò sapientissimi quicq;
veterum olim constituerunt, ut
in Scholis juvenus ad Græco-
rum Poëtarum lectionem assi-
duam assuesceret, quò per ejus-
modi delicias meleruditionis &
prudentiæ tanquam cum lacte
materno tenellis animis instilla-
retur, & iudicium in illis paula-
tim ab unguiculis (q; ajunt) for-
mari inciperet. Quæ consuetu-
do non apud Ethnicos solùm, sed
& Christianos viguit semper,

A 3

velut

Dedicatio.

velut ex Clementis Alexandrini,
Eusebii, Basilii, Athanasii, &c.
scriptis, clarissime v. ex Nazian-
zeni testimonio constat: Adeoq;
etiamnum inter Græcos, quan-
tumvis barbarica tyrannide
& servitute oppressos, obtinet;
sicuti testatur, quinatione Gra-
ci interdum ad has oras appel-
lunt. Porro cum adlectionem,
Poëtarum magnam alacrita-
tam excitet geneses exerciti-
um, si quis ipsemet in scribendis
Græcis versibus se exerceat, &
prætereà hac scientia scriben-
di carmen Græcum, alioquin
jucun-

Dedicatio.

jucunda & laudabilis sit, licet in
falsa difficultatis suspicione apud
plerosq; studiosos hæreat, volui
ego, cum adhuc Græca profite-
rer, pro mea quoq; parte ad hoc
præclarum studium promo-
vendum ^{ἐπιβάλω} aliquod ^{πῦρ} & afferre,
& Isagogem quandam brevem
auditorib. meis proponere, quâ
adjuti, facili operâ, ad Poësin
Græcam & Poëtarum lectionē
deducerētur. Illam verò quam-
vis non satis revisam ac lima-
tam (neq; enim ocīn̄ erat) nunc
demum hortatu Collegarum &
amicorum quorundam publi-

Dedicatio.

cari passus sum; non nescius,
multis eam nimis vulgarem &
protritam visum iri: quippe quæ
se ad tam humilia rudimenta
demittat. Quod tantum abest,
ut diffitear, ut etiam existimem,
ineptum esse, si quis in hoc scribē-
di genere exquisitas è Critico-
rum polyhistoricis myrothecis
depromptas dissertationes insti-
tuere velit, cū non exercitatis
talia scribantur, sed iis qui per-
spicuum methodū & viam cō-
pendiariā in hac adyta penetrā-
di desiderāt. Tibi v. potissimum,
Nobiliss. sanguis, Georgi Erneste,
hanc

Dedicatio.

hanc Ifagogen inscribere volui,
partim q̄ ob eximias virtutes,
pietate, modestia & industriam,
& ceteras, quib. inclytā stirpem
tuam egregie representas, mihi
dudum charus fueris, partim ut
strenue in literis versanti calcar
addere, quo speratos ex te fructus
in patriæ comodum ad lauda-
tissimorum majorum atq; cognato-
rum exemplum alere & ad maturi-
tatem perducere ne desisteres. Nā
Acer & ad palmæ per se cursurus ho-
nores,
Si tamen horteris, fortius ibit equus.
Bene vale. Dabam è Museo, Ca-
lendis Julis, Anno 1610.

DE CARMINIBVS GRÆ-
CIS ARTIFICIOSE COM-
ponendis.

CAP. I.

*Quòd facilius sit, Græcum quã
Latinum carmen scri-
bere.*

NT E omnia, eximenda
est nonnullis perversa o-
pinio, qui propter eã re-
fugiunt studium Græcæ
poëseos, quòd sibi imaginentur, rem
esse difficilimã. Quòd si verò illi & ju-
cunditatem & facilitatem ejus gustas-
sent unquam, dubium non est, quin
maxima animi alacritate ad hoc stu-
diũ contenderent, & insignium fru-
ctuum, qui ex eo literis & eruditioni
accrescunt, participes fieri anniteren-
tur. Sive enim jucunditatem spectes,
nescio

nescio quâ linguæ native dulcedine & gratiâ inimitabili, Græca poësis Latinam antecit, (ut jam de poëticorum leporum origine & inventionis prærogativa nihil dicam:) quam venustatem eruditissimi quique omnibus seculis & agnoverunt, & admirati sunt, sicut eorum monumenta, quæ adhuc extant, luculenter restantur: si ve expeditam & facilem conficiendi rationem respicias, nulla profectò Latinæ cum Græca poësi comparatio est, ut hand invitus fatebitur, quicumque vel paulùm in utraq; est versatus. De Lucilio Horatius refert, quòd gloriatus sit, se vel ducentos versus stantem pede in vno consuere posse. Quod, ut fortasse multis mirum videatur, & sanè singularem nature bonitatem felicitatemque arguat: ita de Græca poësi propter sui facilitatem non ineptè dici possit, eos qui operam illi dare voluerint, hac in parte vel Lucilios posse fieri, vel saltem eidem non mul-

tum

tum cedere. Caussam hujus rei si quæras, in promptu est. Multis modis superatur Latina lingua à Græca, copiâ Synonymorum, inprimis verò in poësi, ut nemini ignotum est. Quare vel ob hanc caussam unicam liquet, quântum hæc ab illa distet. Verùm non est hæc caussa sola. Accedit enim insignis dialectorum varietas, accedit particularum Expletivarum copia, Epithetorum abundantia, Figurarum frequentia, libertas elisionũ, libertas in producendis vel corripicendis syllabis, in cæsura & pedum dispositione seu concatenatione; de quibus singulis eorumque legitimo usu, ordine, quanta fieri poterit brevitare, agemus, & facilem ad Græcam poësin aditum methodumque, ostendemus. Generales Canones, ad utramque Latinam & Græcam necessarios, cum in Latina nostra Poëtica abundè explicatos pridem tradiderimus: nō est ut hîc repetamus.

tamus. De iis tantum, quæ ad Græcam
in specie pertinent, acturi sumus.

CAP. II.

De Copia Synonymorum.

CUM igitur tanta felicitas sit Græ-
cæ linguæ in vocabulorum idem
significantium copiâ, non tantum in
vocibus ipsis, sed etiam vocum flexio-
ne, declinationum variatione, & tem-
porum multitudine, opera danda, ut
hac commoditate utatur scripturus
carmen Græcum. Inprimis attendat,
esse quædam vocabula Poetis solis u-
sitata, quorum in prosa usus aut nul-
lus aut saltem rarissimus est, eaque in
carmine primam obtinere eleganti-
am. Exemplo sit Mors, quæ apud po-
etas Græcos multas habet appellatio-
nes, μοῖρα, μόρῳ, πότμος, κῆρ, τέλος θανάτου,
αἴτιον, ὄλεθρος &c. quæ tamen in prosa
non perinde locum habent. Hujusmodi
igitur congeries diligenti lectione cõ-
pare-

paretur, & in verbis quidē observetur non solum thema ipsum, sed & temporum usus apud Poetas. Non enim omnia tempora promiscuè à verbis præsertim poeticis in usu sunt. Præterea etiam phrasæ & formulæ loquendi poeticæ sunt notandæ. Carmē n. q̄ nō sapit phrasin poeticā, inuisum habetur. Exempli gratia, Mori poeticè est ποτμον ὀπιων εἶν, ὀπιων εἶν μόρσιμον ἡμεας, καί τι μὲν δόμον αἰδὲ εἶλω, νέκυας καὶ δῶμι' αἰδάσθ' ὀπλεσθαι, τέλω· θυνάτοιο κινχῆναι, ἴσοθ θυμὸν ὀλέσθαι, &c.

Ne quis verò hîc conqueratur, magnum laborem & diuturnam Poetarum lectionem requiri ad talem Syllavam comparandam, en confecta tibi jam pridem est hæc opera, quantum ad simplices voces, in utilissimo libro synonymorum, quem primùm Martinus Rulandus tumultuariè collegit, nuper verò accurata diligentia revedit, emendavit & perpolivit David Hoeschelius, ita ut nunc ex illo insignis utilitas ad studiosos redundet. Quantum verò ad formulas locutio-

num poeticarum, si quis nondum in
lectione Poetarum versatus sit, con-
sulat elegantissimū libellum Joh. Vol-
landi de re poëtica Græcorum, ubi suf-
ficienter inveniet, quantum erit opus.
Etsi n. in illo non omnia fortasse, quæ
apud Poëtas reperiuntur, collecta sunt,
& passim adjici plura possunt, tamen
præstabit maximum usum Studiosis,
qui propria industria inventis addere,
& ex iis, quæ annotata sunt, fundamē-
tum cognitionis jacere poterunt. Sed
demus variationis aliquod specimen.
Materia esto hæc:

*Omniibus hominibus in mœrore vel curis vi-
vere fatale est.* (Βιωται.)

1. *Omniibus.* Ἐν μελεδῶσι βροτοῖς πέπρωται πάντες
Πέπρωται πάντεσσι βροτοῖς ζῆν ἐν μελεδῶσιν.

Ἐσιν ἅπασσι βροτοῖς πεπερωμένον ἄλγεα πάσχειν.

Πέπρωται ἅμπασι βροτοῖς λυγρὸν ἄλγεα πάσχειν.

2. *Hominibus.* Πάντεσσι βροτοῖς ζῆν ἐν μελε-
δῶσι πέπρωται.

Ζῆν μερόπεσιν ἅπασσι πέπρωται ἐν μελεδῶσιν.

Ἐν μελεδῶσι βίην πᾶσι θνητοῖσι πέπρωται.

Πᾶσι βροτοῖς ἀνδρεσσι πέπρωται ἐν ἄλγεσι ζῶειν.

Ζῆν γοεράς δὲ, μοῖρα καὶ θνητοῖς ἀνθρώποις.

3. *In Cutis.* Πᾶσι μέμναν ἔχειν ἀνδρεσι βρο-
τοῖσι πῆρωτι.

Ἀμφ' ὀδυῶαις πῆρωτι ἅπασι βροτοῖς βίον ἔλκθ.
Μοῖρα βροτῖζιν ἅπασι ἔχειν ἅχε' ἀκέρτα θυμῶ.
Ζῶειν ἀχθυμῶς ζύμπασι βροτῖζι πῆρωτι.

4. *Vivere.* Πᾶσι πῆρωτι ἐν ἄλγεσ' ὄραν Φάθ
ἠελίοιο.

Πᾶσι βροτῖς πῆρωτι ὑπ' αὐγᾶς ἠελίοιο
Ζῶειν ἀχθυμῶς ἐν κήδεζιν δ' ἄλγεσιν.
Κήδεζιν ἐν γεροῖς μοῖρ' ἐσι βροτῖς βιοῖ δ' ἔν.

5. *Fatale.* Μόρσι μόν ἐσιν ἅπασι βίον Δάγειν ἐνὶ
λυπᾶις.

Μοῖρα βροτῖζιν ἅπασι πῆλει ἐνὶ ἄλγεζι ζῶειν.
Θέσφαλόν ἐσι βροτῖς τείρεθ' ὀδύνηζι κακῆζιν.

Ἄλγεζι θυμὸν ἔδειν μόρθ' ἐσιν ἅπασι βροτῖζιν,
Ζῆν εἴμαρτ' ὀδυνηζι γῆθ' μερόπων ἀνθρώπων.
Οὕπως ἐσιν ἄτερθε κακῶν θνητούς γε βιῶναι.

Οὕτωι ἄτερ καμάτων θεὸς ἀνδράσ' ἔδωκε βιῶναι.

Οὐκ ἐσι θνητῶς καμάτων δίχα ζῶέμεθ' ἀνδρας, &c.

Πᾶσι ἐπιχθονίοις μόρσι μόν κακὰ ἄλγεα πᾶσιν.

CAPUT III.

De elegantia Epithetorum.

NON minor copia & elegantia cō-
sistit in Epithetis. Quamvis enim
illa etiam Latino carmini singulare
decus concilient, ut in Poetica nostra
monui-

monuimus, tamen in Græca lingua esse & copiosiora & jucundiora nemo negaverit. Danda igitur opera, ut observetur, quæ Epitheta quibus substantivis à Poëtis tribuantur; ut epitheta Terræ varia sunt: ζείδωρος & ἄρξρα, far donans, ἐρίβωλος & ἄρξρα, glebis abundans, χθῶν πηλυβότειρα, multos pascens. χθῶν βωλιανειρα, homines pascens, ἄρξρα χθῶν spaciofa, ampla, &c. Cœli epitheta, ἔρανος ἀστέρδεις, cœlum stellatū, ἔρανος ἄρξρα spaciosū, πολύχαλλος, multis machinis solidatum, ὄλυμπος & ἀγάννιφος, nivofum, πολύπλοκος, multas plicas habens &c.

Atque hac in parte magnâ molestiâ Studiosos liberavit & incomparabilem thesaurum Epithetorum diligentissimo labore collegit Conrad. Dinnerus Jctus, qui omnibus Græcissantibus commendatissimus esse debet. Habent ibi congesta ex omnibus Græcis Poëtis epitheta in maxima copia, unde ex animi sententia depro-

B fuerit

fuerit. Sed est tamen in iis cautè animadvertendum, ne sine delectu arripiantur, quæ à scopo aliena sunt. Exempli gratia: Si quis in Agamemnonis descriptione epitheton Iliad. α οἰνοβαρής (ebriosus) κυνὸς ὄμματ' ἔχων, (canino vultu præditus) usurpare velit, quod eo loco ab Achille in ipsius contumeliam effusum fuit per iracundiam, toto cœlo erraverit. Talia igitur epitheta eligenda, quæ præsentì materiæ congruunt: ut sunt ea, quæ ad quasvis circumstantias ex æquo quadrant, desumpta ex natura & proprietate cuiusque rei, veluti in antè allatis exemplis. Sic mare, αἰθρῆς appellatur πολὺν, canum, αἰθέρετ', infrugiferum, δῖα, divinum id est, magnum, πόντος ἠεροειδής, aëreum colorem referens, θάλασσα πολύφλοισβος, multo strepitu fremens &c. Sic in superiori materia curvis epitheton attribui potest hoc modo:

Θέσφατόν ἐστι βροτοῖς ἐν γχοιθροῖς μελεδῶσι
Ζῶειν ἀχνυμένης καὶ πάχειν ἄλγεα λυγρῶ.

C A.

CAPUT IV.

De Varietate Dialectorum.

Magnam variationis copiam sup-
peditat etiam diversitas Diale-
ctorum, quibus in prosa quidem uti
non licet, in carmine verò & decet &
neceffe est. Et si verò apud Græcos dia-
lecti innumeræ penè fuerint, quatuor
tamen celebriores præter cæteras ha-
bentur, Attica, Jonica, Dorica, Æoli-
ca; quibus accedit peculiaris quædam
consuetudo Poëtis familiaris, in non-
nullis declinationibus & conjugatio-
nibus voces variandi. Hæc omnia sæ-
pè unam eandemque vocem mirifi-
cè variant, tam in syllabarum nume-
ro, quàm in quantitate, ut, pro εἶναι di-
cere possum εὐλαί, & ἐμυλαί, & ἐμλυ, & ἐμ-
μλυ, & ἦμλυ, & ἦμες. Jam, ut varietas hæc
facili negotio cognosci memoriaque
comprehendi possit, proponere vi-
sum est in synopsi omnes dialectos

unà cum vulgari seu communi, ita ut uno intuitu distinctis columnis conspici possit, quomodo singulæ & à cōmuni & à se invicem discrepent. Erit hæc opera ut spero Græcæ linguæ studiosis non infrugifera. Majoris perspicuitatis causa addam & hoc. Cùm per sola exempla hæc methodus progrediatur, atque regulæ per exempla significantur, & verò regulæ per exempla denotatæ, non semper universales sint, nec omnibus similibus exemplis ex æquo conveniant: ut nihilominus sciri possit, quando exemplum generaliter accipiendum sit, quando minùs, id est, quando de omnibus omninò similibus, quando de paucis, quando de uno individuo tantùm intelligi debeat, adjeci signa ad imitationem Grammaticæ nostræ Latinæ. * Signum asterisci notat exemplum esse regulæ universalis, & omnia in eodem genere similiter flecti posse. ¶ Signum paragraphi notat, exem-

exemplum esse regulæ, quæ de plerisque non de omnibus valeat. † Signū obelisci notat, de paucis idem iudicium esse. [Signum denique angularis parentheses ostendit, in una tantum voce quæ adscribitur, variationem esse, ad alias nequaquam extendi. Vide in fine Isagoges post cap. 12.

CAPUT V.

*De legitimo usu Dialecto-
rum.*

NEq; tamen sine omni discrimine Dialecti in carmine permiscendæ sunt. Nam id esset potius centonem quàm legitimum carmen scribere. Verùm observare convenit certos limites & metas, intra quas verus dialectorum usus consistit. Primò igitur sic habendum: Græcæ poëseos esse duo veluti genera distincta, Jonicum unū, Doricum alterum. Jonico scripserunt

plerique omnes Poëtæ, epici & elegiaci, estque communissimum & usitatissimum. Dorico scripsit Theocritus (quanquam nonnulla idyllia ex toto sint τῆ ἰάδῃ, Jonica dialecto scripta) Moschus, Bion, & Lyrici ferè omnes, Pindarus, Anacreon, Alcæus, Sappho, Bacchylides &c. Eiusdem generis sunt chori apud Tragicos poëtas, Euripidem, Sophoclem, Æschylum. Secundò: Æolica dialectus ad Doricum scribèdi genus propiùs accedit, quare sub illo comprehendi potest. Attica verò ad Jonicum referri potest, quantumvis multa cum Dorico habeat cōmunia: Nisi mavis cum nonnullis Atticum genus seorsum statuere, & Comicis Tragicisque attribuere, qui cæteris dialectis parciùs usi fuerunt extra choros. Tertiò. Distincta quidè sunt hæc utriusque poëseωs genera, ut ex uno in alterum temerè saltus faciendus non sit: Sed tamen multa sunt, quorum promiscuus & indifferens
 usus

usus deprehenditur in utroque Verbi
causa: Infinitivi formula & Jonica τυ-
πέμεν, & Dorica τυπέμεναι, indifferenter
locum habet ubivis. Futuri quintæ
conjugationis formula & Jonica, ut
ψαλέω pro ψαλώ à ψάλλω: & Æolica, ut ὄρω
ab ὄρω, reperitur promiscuè. Sic in
Pronominibus indifferenter veniunt
plurima, ut ἐμεῦ & μὲ Doricè, ἐμέο & μέο,
& ἐμοῖο Jonicè & ἐμέθεν Atticè. In Dorico
præsertim genere, Jonica plurima oc-
currunt, ut finales terminationes Da-
tivorum pluralium λόγοισι pro λόγοις, μέ-
σαισι pro μέσαις: Et Genitivi tertiæ decli-
nationis in οιο, ut βρόχθοιο pro βρόχθθ. In-
terdum fit in una voce duarum diale-
ctorum mixtura, ut αἰμετέρησι pro ἡμετέ-
ρησι Theocr. idyll. 2. τίκεαι pro τίκη idyll.
3. μελίσθεο pro μελίθθ, Mosch. φοφέοισα pro φο-
φέσα &c. omnia partim Jonicè partim
Doricè. Ac Jonica dialectus ferè tota
in Dorico genere usurpata reperitur,
ita tamen, ut Dorica prædominetur:
sed non cōtrà Dorica dialectus promi-

scuè ingreditur genus Ionicum. Itaque ex lectione Poëtarum observandum est, quæ formulæ Doricæ & Æolicæ poësin Ionicam ingrediantur, quæ minùs. Dabo in gratiam studiosorum hujus rei quoddam specimen.

**DIALECTI DORICÆ VSVS
IN GENERE IONICO.**

I.

Primò non licet η mutare in α, nisi in certis vocibus, quæ apud Poëtas Ionicos extant, ut ἐκτα pro ἐκτη apud Hom. ἄλασον πένθῳ pro ἄλησον apud eund.

2. Vbi Ionicè est εο, vel ἐς pro ε, Doricè id mutari potest in & ut ἐργάζε, Ionicè ἐργάζεο, Doricè ἐργάζε, Hesiod. Φιλῆεσι, Ionicè, Φιλῆσι, Doricè, Theogn. Hæc observatio frequens est in verbis contractis.

3. Dorismus in εθ, ut ἐσθλός pro ἐσθλός, ὄπιθεν pro ὄπιθεν apud Hom. reperitur.

4. Articulo Dorico τῷ pro οἱ, τῷ pro αἱ vel αἰ uti licebit.

5. ἄσον pro ἔγγιον vel ἔασον.

6. Pronomina ἐγών, ἐμέ, μέ, τύνη, σεῦ, τῷ, τοῖ, τῆν, σφιν pro οἱ, μιν pro αὐτόν, αὐτῶς ἔσ. τοῶς, τῆ, τῶν, pro σός, σῆ σόν, promiscua sunt.

7. In verbis passivis prima pluralis μεθα pro μεθα usurpari potest.
8. Aoristi primi tertia pluralis in εν, ut ἐτύφθεν pro ἐτύφθησαν.
9. Ab εἰμι pro εἶς, ἐοσι, pro ἔσομαι, ἐοσῶμαι, pro ἔσεται, ἐοσέεται, pro εἶναι, ἔμμεναι & ἐμμεναι.
10. Pro πρὸς, πρὸς & πρὸς: pro εἰ & εἶκε, αἶκε. Et in genere, quæ per enallagen & syncopen variantur.

ÆOLICÆ DIALECTI USUS IN GENERE JONICO.

I.

- Φύζα pro Φυγῆ, & Φυζακινὸς pro Φυγὰς est apud Homer. Φῆς pro ἦς apud eund.
2. Diphthongus sæpe posteriorem vocalem abjicit, ut in his: δεχὰς, παλὰς, γεγὰς, ἔταρ &.
  3. Doricus genitivus primæ declinationis in αο, ut αἰνεῖαο, & pluralis in ἄων, ut μεσάων.
  4. Aeolismus in neutris quibusdam ας, mutatis in & primæ contractorum, ut ὕδ & pro ὕδας, Hesiod.
  5. Ex pronomibus pro duali vōi, usurpatur ἄμμε, pro ἡμεῖς, ἄμμες, pro ἡμῖν, ἄμμιν, pro ἡμᾶς, ἄμμας, ἄμμε. Sic in secunda persona, ὕμμες, ὕμμιν, ὕμμας.

B 5

6. Ex

6. Ex verbis, futurum quinta coniugationis in
σω, ut κέλω à κέλω.
7. Paragogica syllaba θα in personis secundis sub-
iunctivi, ut ἐθέλωθα. Et nonnullis indicatiui,
ut ἐφηθα, ἤθα, οἶθα.
8. Infinitivi ἀρόμεναι pro ἄρον apud Hesiod.
9. Imperatiuus verborum in μι actiuis, ut δίδωμι
pro δίδομι, apud Homer.
10. Enallage generis & declinationis. Praesertim
verò syncope praepositionis κτ̄, ὑπὸ, ἀνά, ut
κατέκτανε pro κατέκτανε, κάβαλε pro κατίβαλε,
καδδύαμιν pro κτ̄ δύαμιν, καππεδίον, pro
κτ̄ πεδίον, κακκεφαλῆς, pro κτ̄ κεφαλῆς, καδ-
δέ, pro κτ̄ δέ, ἀγκρεμάσασα pro ἀναγκρεμάσασα
& alia huius generis plurima.
11. Pleonasmus in vocibus ἀτάρ, ἐκηλθ, αὐτάρ
& κηλθ. Atque haec praecipua sunt, plura pro
sua industria quilibet observabit.

CAPUT VI.

De Apostropho.

IN Græco carmine observandum, o-
mnes syllabas ad scansionem con-
numerari, & nullam ante vocalem
aut

aut diphthongum Latino more elidi, nisi abjiciatur per apostrophum (si modò apostrophum capax sit, ex vocalibus enim tantùm ε, & ο, itemq; α & ι correptę, per apostrophum abjici possunt: è diphthongis verò αι & οι si ratione toni breves sint.) Quòd si igitur syllaba in fine vocis ad scansionem abundet, remedio sæpè erit Apostrophus, vocalem aut diphthongum è contextu ejiciens & syllabarum numerum minuens, sicut vicissim expletivæ particulæ syllabarum numerum adaugent, quemadmodum cap. sequenti dicemus. Sic in proposita materia.

*πᾶσι δ' ἐγ. βροτοῖς, vel
πᾶσ' ἀγ. τοῖς βροτοῖς &c.*

CAPUT VII.

De Particulis expletivis.

Magna est elegantia in particulis, quæ expletivæ à Grammaticis appell-

appellantur, si rectè & in loco adhibeantur. Quare non minima diligentia collocanda est in eo, ut usus & proprietates singularum cognoscatur. Idque ex diligenti Poëtarum lectione petendum est. Sed tamen, ne hîc quoq; desimus studiosis, afferemus exempla potissima è Poëtis collecta, quæ tutò sequi quilibet poterit. In primis in combinatione diversarum particularum, quarum legitimus usus mirificè carmen exornat.

Affirmandi particula expletiva.

Seorsim usurpantur frequentissimè
καί, ῥα, item *δή*. Coniunctim hæ:

Cum coniunctione Κ Α Ι'.

καί ῥα & quidem.

καί νυ

καὶ τότε δή ῥα, & tùm quidem.

καί νυ κε δή ῥα, & sanè.

καὶ νύ κε δή, & sanè jam.

καὶ ῥα δή, etenim sanè,

Cum adverbio ἤ.

ἤ μὲν, sanè quidem

ἤτοι,

ἤτοι, ἤθλω ἤρα ἤράνυ } sanè.

ἤπερ certè quidem.

ἤγάρ κε } certè enim.

ἤτοι μὲν γὰρ ἐνθ' ἄρα, ibi sanè, tùm sanè.

ἤμάλαι δὲ, certè omninò, enimverò.

Cum adverbio Δ Η'.

δήτοι

δήρα

ναὶ δὲ (ab initio sententiæ) profectò.

δὴ γὰρ τότε, tunc sanè.

Cum coniunctione Μ Ε' Ν.

μὲν ἄρ

μὲν ῥα

μὲν γάρ κε vel μὲν γάρ κεν

μὲν γὰρ δὲ.

Cum coniunctione Γ Α' Ρ.

γάρ νυ }

γάρ ῥα } etenim.

γάρ τοι }

μάλαι γάρ νυ, omninò enim.

καὶ γάρ θλω etenim.

Dux expletivæ.

νύτι

νύτοι

Negan.

Negandi particula expletiva.

Cum adverbio οὐ frequentissimè
copulantur hæ:

οὐ γάρ }
οὐ τοι } non certè
οὐ θλω }
οὐ νύ γάρ }

οὐ μὲν & interdum οὐ μὲν non sanè.

οὐκ ἄρα, id.

οὐτ' ἄρα

ἔδέη

neque

μήτ' ἄρα

μηδέη, id.

οὐκ ἂν δή τις, nemo certè.

Potentialis modus,

Per particulas κε & ἂν elegantissimè exprimitur, constructas cum Optativo.

Combinatur particula κε, hoc modo:

ἤκε ἢ γάρ κε, vel ἤ γάρ κεν

καί κε, sequente altera expletiva γε, ut

καί κε ταῦτά γε τελέσαιμι. Item καί κεν.

ἐνθα κε, tùm sanè.

Arponitur etiam articulo postpositivo, ut, ὅσπερ, ἤκε, τόκε. Τό κεν πολὺ κέρδιον εἶη, pro, ὃ ἂν εἶη, quod esset longè melius.

Item particulis εἰ & ἢ, ut εἴκε, εἰ, ἢ κε, aut. Et aliis
ut:

ὅπως

ὅπως οἶόν κ' εἴπωθα ἐπὶ, τοῖόν κ' ἐπακρόσῃς.

Quale verbum dixeris, tale rursum audies. Iliad. v.

Interrogandi affirmativè, Anné?

ἦ ῥά νυ, anné?

ἦ ῥά τις, an aliquis, numquis?

ἦ νύ τι, num fortè?

τίπτε, quid, cur?

ἦ νύ τοι, an tibi? &c.

Interrogandi negativè, Annon?

ἦ ἄρ' ἔνν } annon?

οὐ νυ }

οὐκ ἄν δή τις, annon aliquis?

οὐ γάρ, non igitur?

Dubitandi.

ἦ an hoc, ἦέκε, an verò illud.

ἦκε vel ἦκεν an hoc, ἦκε vel ἦκεν, an illud.

Transitionis formulæ.

ἦτοι ὄγ' ὡς εἰπὼν. Sic sanè ipse fatus.

εἰ δέ κε, Quod si verò.

Ἄλλ' ὅτε δή,

ἀλλ' ὅτε δή ῥα

αὐτὰρ ὅτ'

} Sed postquam, ἐνθ' ἄρα, tunc &c.

ἦν γάρ

ἢ γὰρ δὴ, Quòd si enim.

εἰ μὴ δὴ, Quòd si igitur.

*Adversativa conjunctiones cum
suis expletivis.*

ἀλλ' ἢ τοι, sed sanè.

αὐτὰρ ὄγ', sed ipse quidem.

ἀλλ' ὄγε, vel ἀλλ' ὄγ' id.

δέ κε, vel δέ κ'

δέ τε vel δέ τ'

δι' ἄρα vel δι' ἄρ'

δι' ὡς ἔν postquam igitur.

δι' αὖ

ἀλλά τοι, sed enim.

In genere notandum, conjunctionem δέ in continuanda narratione frequentissimam esse, non sensu adversativo, sed potius copulativo: Item particulam τε prorsus sine significatione ociosè poni sæpissimè, vel solam vel cum δέ, ut Iliad. κ.

σύν τε δὲ ἐρχομῶ καί τε πρὸς ὃ ἔνόησεν,
ὅπως κέρδι ἔη μῆνι δι' εἶπερ τε νόησεν,
ἀλλὰ τέ οἱ βράσων τε νόησεν, λεπὴ δέ τε μήλις.

Habes in his tribus versiculis expletivam τε sexies. Plura suppeditabit frequens Poëtarum lectio.

Exemplum superioris materiæ:

πᾶσιν

ἦσαν ἄρα βροτοῖς ζῆν μόρσιμον ἐν μελεδῶσι.

Vel: ἦτοιγ' ἀμφ' ὀδύνης ζῶειν μόρθ' ἐς βροτοῖσιν &c.

Vel: ἦρα βροτοῖς ἀνδρας εἰ ἀγέρας καρπὸν ἐδυσιν

εἴμαρτ' ἀχνυμύοισιν ἔπι χθονὶ πελυβοτείρη
ζῶειν, εἰδέλιεθ' ἐπαλυξαι κῆρα μέλαιναν &c.

Exempla quaedam expletivarum ex
Homero & Hesiodo.

Τὸς δ' ὡς εἶν ἐνόησε.

Hos igitur postquam animadvertit.

ἦν γὰρ δὴ με σώσει θεοί.

Etenim si me servaverint Dii.

ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γένεσι κεῖται,

Sed enim sunt hæc in Deorum genibus posita.

ἢ μὲν ἄρ' ὡς εἶπεσ' ἀπέβη,

Et ipsa quidem hæc effata abiit.

ἔτοι ἀπόβλητον ἔπθ' ἔσεται, ὅ, τί κεν εἶπω.

Non certè contemnendum verbum erit,
quod dixerò.

μὴ μὰν ἀσπιδείγε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,

Non sanè equidem inglorius perire volo.

εἰ μὲν οἱ τόγε κάλλιον, εἰδέ τ' αἰεῖνον,

Non certè ipsi hoc laudabile neque utile.

ὄψαι δ' ἔτ' ἄρ' πω σὺ ἐμὸς ἴδες, ἔτ' ἄρ' ἐγὼ σὺς,
 Visu neque unquam tu meos (parentes)
 cognovisti, neque ego tuos.

μάλα γὰρ νῦν τοι ἄρ' ἄριστον ἔστω,
 Valdè enim commodum tibi hoc erit,
 σιδήρειον νῦν τοι ἦτορ,

Ferream sanè tibi cor est.
 καὶ νῦν τὰ δ' αἰκ' ἐθέλη, ἴσπιδέρεται,
 Et sanè hæc, si voluerit, inspiciat.

ὅτε κέν τις ἕπαρθεῖη
 Quandounque aliquis peccaverit.

οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες ἀκλιῶ ἐγένοντο σιωπῇ
 Ipsi quidem omnes obstupuerunt:

καί κεν ἐγὼ ἐπέεσσιν καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην
 Verbis equidem cum Diis etiam pugnare
 velim.

εἰ δέ κε μὴ δώσασιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι,
 Quòd si verò dare noluerint, tùm sanè ipse
 met rapuero.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὄπατε μεγάλην ἐκ στήθεσσι
 Sed postquam vocem ingentem è pectore
 emittebat.

ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ ἐτύττομαι μυθησάμην,
 Ego verò Persæ vera loquar.

Τυδείδῃ μήτ' ἄρ' με μάλ' αἶνεε, μήτ' ἔτι νείκεα
 Tydide, neque me nimis laudes, neque et-
 iam culpes.

εἰ μὲν

εἰ μὲν δὴ ἕταρόν γε κελύετε μ' αὐτὸν ἐλέσθαι,

Si igitur socium iubetis meipsum eligere.

κινήσας ῥα κάρη πρὸς ὃν μυθήσατο θυμὸν

Concutiens caput ad suum animum dixit,

&c.

CAPUT VIII.

*De correptione vocalium ante
duplicem consonam.*

QUOD ad cognoscendam syllaba-
rum quantitatem in genere atti-
net, quam difficilimam plerique esse
sibi imaginantur, de ea hîc agere non
fert ratio instituti nostri, cùm in hoc
genere jam pridem omnem difficul-
tatem studiosis sustulerit *Erasmus Si-
delmannus* in præclaro opusculo *de Pro-
sodia Græcorum*, quod annexum est su-
prà allegato operi Epithetorum *Con-
radi Dinneri*. In eo expeditissimam ra-
tionem habes cognoscendi omnium
syllabarum quantitates, tam initiali-

um & mediarum, quàm ultimarum, ut nihil ampliùs possit desiderare harum rerum studiosus. Si quis tamen pleniores dissertationes de nonnullarum vocũ syllabis dubiis aut non satis exploratis cupiat, adjūgat *Francisci Vergaræ lib. 4. Gramm. Græcæ*. Nos hoc loco in eo tantùm sumus, ut ostendamus facilitatem carminis Græci, quæ inter cætera etiam inde petitur, quòd vocalis brevis non tantùm ante mutam liquidæ conjunctam, sed etiam ante duas liquidas aut duas mutas vel aspiratas aut duplicem corripitur, ut videre est in exemplis sequentibus:

πυκνά, υυ Homer.

δάκνομαι, υυ- Theogn.

ἀνλιπνέειν -υυ- Phocyl.

ἄθρυπον, υ-υ Hesiod.

αἰκροκνέφαιϙ -υυ-υ Hesiod.

θέμεθλαυυ Solon.

ἐπνίγη υυ- Hom.

αἰλύσαζε υυ-υ Hom.

αἰγυπία -υυ- Homer. aliquoties.

αἰναβροχθεν υυ-υ Hom.

εἰγδϙπϙ υυ-υ Hom.

μεμνη-

μεμνημένῳ υ-υυ Solon.

τοξοφόραστε σκύθης, Orph. -υυ-υυ-

ἢ ἐσκέπαρνον -υυ-υ Hom.

ὑλήεσσα ζόκιωθῶ ---υυ-υ, Hom.

τε σκιήν υυ- Hesiod.

ἔωκεδύσετο υυ-υυ Homer.

αἰπάλαμνῶ -υυυ Hesiod.

βαθυδινήεντα σκάμανδρον, Hom. υυ-υ

Et alia ejusmodi, cautè tamen imitan-
da, id est, ita ut probati alicujus poetæ
autoritas præluceat.

CAPUT IX.

*De correptione Diphthongo-
rum & longarum vo-
calium.*

Est & in eo magna Græcis licentia,
quòd vocales longas & diphthon-
gos in fine vocis pro arbitrio vel pro-
ducunt vel corripiunt, si modò sequēs
vox à vocali vel diphthongo inci-
piat.

piat. Etenim in Græco carmine nihil eliditur, nisi per Apostrophum abjiciatur.

Exemplum utriusque est in his versibus:

ὅς πολέμῳ ἔραται Ἰπιδημῖς, ὀκρυόεντ' ὄ.
 ὡς ἀνδρῶν γενεή, ἢ μὲν φύει, ἢ δὲ ἀπολήγει.
 δένδρῳ ἐφεζόμενοι ὅπα λειοέουσαν ἰεῖσι.
 εὖ ἔρδω, εὖ πεσάττε. ἢ ἀγγελον ἄλλον ἰάλλεις;
 τῆς ἐυεργεσίας ῥηθὴ ἀγγελίη, &c.

Quinimò hæc licentia etiam in medio vocum reperitur, ubi tamen cavendum, ne absque probati autoris exemplo in media voce aliquid tentetur: Talia sunt sequentia:

ποιεῖν, υ- apud Theocrit. & Homer.
 αἰελοποιός υ-υυ Phocylid.

δήϊ ὄ υυυ
 οἶ ὄ υυ
 ἐπειὴ υυ- } Homer.
 βέβληαι - υυ
 ζωός υυ

σίποιο - υυ Homer.

γεραιχός υυ- Tyr. &c.

Repe-

Reperiuntur etiam exempla, ubi longa vocalis vel diphthongus corripitur sequente consona, apud *Homerum, Musæum, Aratum, Dionysium*. Sed talia observanda potius sunt in autoribus, quàm imitanda. Sicut & illa, in quibus sigma post vocalem longam vel in positione, eliditur, & syllabam brevem relinquit, quorum congeriem vide apud Fr. Nansium in doctissimis notis ad Nonnum, cap. 13. num. 83.

CAPUT X.

De Pedum dispositione, quam Latini concatenationem vocant, & de Cæsura.

IN Poetica Latina monuimus, quantum cura & *ἀκρίβεια* instituenda sit iuxta pedum *συνπλεκτικὴ* & concatenatio: Præsertim in fine hexametri & penta-

C 4 metri

metri versus. Nam hexameter vitiosè
 in quadrisyllabam, aut quinesylla-
 bam vocem terminatur, sicut & pen-
 tameter in hyperdissyllabam, nisi for-
 tè materiæ ratio & τὸ πλεον̄ aliud requi-
 rat, vide lib. 2. Poet. c. 2. circa fin. At in
 Græca poesi longè aliud est. Nam
 Græci non adeò superstitiosi sunt: sed
 vel elegantia loco habere videntur, si
 nullo discrimine sive in polysylla-
 bum sive in dissyllabum aut monosyl-
 labum, versus terminent, & favere vi-
 detur huic dissolutæ licentiæ ipsa
 Græci sermonis nativa suavitas & de-
 licatus lepor, ut non mirum sit, Lati-
 nos in sermone graviore rigidiores et-
 iam leges requisivisse. Non tamen dif-
 simulandum, quosdam inter Græcos
 poetas graviore quodammodo stylo
 usos, ut in Hesiodo & Musæo & Tra-
 gicis videre est. Omnes tamen Epicæ
 in genere, sese non astringi ad Latino-
 rum rigorem patiuntur. Eodem mo-
 do Cæsurarum quoque non tam se-
 verum

verum tenorem observant, neq; solliciti de iis sunt, si non se sponte quasi offerant. Hinc est, quòd plurimi versus reperiuntur unâ cæsura contenti, etsi ea non sit penthemimeres, ut:

αὐτῶν δ' σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ἔλοντο,
Odyss. α.

ἄνδρά μοι ἐννεπε μῦθον παλῆτροπον, ὃς μάλα πολλο-
λά &c. Hom.

Nec desunt versus omni cæsura destituti,
ut:

πῖλὰ δ' ἄναντα, καίταντα, πάρονταί τε, δόχμια
τ' ἦλθον, Homer.

ἦθιον. αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ,
Odyss. α.

αἰθ' ἀνάτοισιν ἔδωκε, τοῖ δ' ἔργον ἄρ' ἔχουσιν,
ibid. &c.

Qua tamen in re apparet, ἔπρεποντα
sæpe rationem habitam fuisse. Sed in
talibus iudicium pleniùs formabit
frequens Poetarum lectio. Exem-
pla enim ubivis obvia

nt.

C 5

CA.

CAPUT XI.

De Figuris Grammaticis.

Maximus usus est Figurarum in carmine apud Græcos, plus quã in Latino. E quibus, etsi quædam Dialectis certis præcipuè familiares sint, tamen ad omnia genera carminum sese extendunt. Est autem cavendum, ne pro arbitrio nostro in quibuslibet vocibus promiscuè syncopas vel apocopas, prostheses vel epentheses, paragogas &c. fingamus: Sed nihil nisi ex autoritate veterum Poetarum usurpandum est. Generatim etiam tenendum, geminationem consonantium in omni poeseos genere esse frequentissimam, præsertim post vocalem brevem. Ut in terminationibus Dativi pluralis, εων pro εσι

Sic ἐπων, σήθεων, φρεων, pro ἐπεσι, σήθεσι, φρεσιν, &c. νεϊκεων pro νεϊκεσι.

Item

Item in verbis, quorum futurum est *άζω*,
έζω, *ίζω*, *όζω*, *ύζω* ut *έγέλασα*, pro *έγέλαζα*, *ό-
μόσση* pro *όμόση*, *τελέασαι* pro *τελέσση*, *έρύσσω* pro
έρύζω, *ηρεσάμην* pro *ηρεσάμην*, *ηρεσσά-
μην* pro *ηρεσάμην*, *έσση* pro *έσση*, *πετάσ-
σας* pro *πετάσας*, *δικάσση* pro *δικάσση*, *εάσση* pro
εάσση: Et alia quàm plurima.

CAPUT XII.

De Delectu Poëtarum.

JAm in delectu Poëtarum Græcorū
plurimum refert, cui quis primū
assuescat. Judicium enim ut plurimū
formatur ex eo, quod animo primū
offertur. Censeo autem discrimen
quoddam cōstituendum esse eorum,
qui ad legendos Græcos poetas ani-
mum adjiciunt. Aut enim eo potissi-
mū fine legunt, ut non ipsi faculta-
tem scribendi carmina inde petant
aut quærant, sed tantū, ut eruditio-
nem legēdo efficiant locupletio-
rem.

Atque

Atque si proculdubio consultius faciunt, si Tragicos ante omnia, *Euripidem*, inquam, primò, deinde *Sophoclem* & *Æschylum* evolvant. Alii verò prætereà desiderant imitationem, & poëticæ facultatis exercitium. His nemo negaverit primùm poëtas Epicos aut Elegiacos legendos, in primis *Theognidem*, propter singularem & carminis rotunditatē, perspicuitatē, facilitatem, & sententiarum gravitatem. Aut, si nimis tritus is videbitur, *Hesiodi* opera & dies. Tùm statim ad *Homerum*, fontem poëseos græcæ, properandum est. Qui licet sit paulò prolixior & loquacior, elegantia tamen & inventionum varietate, præsertim in *Odyssæa*, facilè tædium omne prolixitatis compensat. Ex eo itaque versus sententiosos & ab autoribus veteribus pariter ac recentioribus celebratos, studiosè excerpit lector, & quotidiano exercitio sibi reddere studeat familiares. Tùm, ut suprà dictū, obser-

obseruet quæ tempora & quomodo à
verbis poëticis formata usurpentur.
Phrases poëticas notet, & ad Johan.
Vollandi seriem referat. Neque care-
bit fructu, si epitheta colligat juxta or-
dinem pedum, eo modo, quem pro-
posuit Castalio in Farragine Epitheto-
rum Latinorum. Nam in Epithetis
Græcis Conradi Dinneri non erit,
quod addere possit, adeò absolutum
& eximium omninò opus est. Postquã
Homerum bene concoxit, tùm de-
mum ad alios transeat, *Phocyliden, A-*
pollonium, Callimachum, Epigrammata,
Græca, Aratum, Dionysium, Nonnum,
&c. Comicum etiam *Aristophanem*, po-
ëtam facetissimum ne negligat. Inpri-
mis verò *Theocritum* elegantissimum
sibi habeat commendatum, quem in-
ter primos nominassem, sicut & *Bio-*
nem & Moschum, incredibili suavitate
delibutos, si non Jonicos Poetas pri-
mùm legendos existimarem, & post
eos Tragicos. Lyricos verò & in iis
princi-

principem *Pindarum* judico post cæteros demum esse legendos propter styli obscuritatem & sublimitatem. Nisi quòd *Anacreon*, qui nulli Græcorum lepore nec non perspicuitate cedit, superioribus Epicis adjungi potest sine periculo. Et Pindari quidem lectionem tandiu differendam suaserim, dum nova editio summâ curâ Clarissimi Viri, Dn. *Erasmi Schmidt/ Professoris Græci in Witebergensi Academia*, amici mei honorandi, elaborata prodeat. Is enim jam in eo totus est, ut *Pindarum* chronico morbo, quo hætenus in omnibus editionibus laboravit, tandem aliquando liberet: Ac non ita pridem præclari sui laboris specimina aliquot ad me misit. Denique *Imitationis* exercitium lectioni Poetarum sedulò adjungendum est, de quo satis dictum in *Poetica Latina*. Hic monemus unum tantùm, nihil æquè fructuosum videri ad comparandam facultatem expeditè versificandi,

candi, quàm si ex Poetis unum genus carminis in aliud mutetur, exempli causa, hexametrum in pentametrum, & vicissim: Item Jambicum in Trochaicum & vicissim. Aut si duo versus unius generis conflentur in unum, & vicissim unus per paraphrasin in duos vel plures ejusdem sensus diducatur. Hæc exercitatio mirificè augebit verborum phrasiumque copiam, & paulatim inducet, si modò frequens sit, habitum usumque Græcæ poeseos magno ære non æstimandum.

DIA.

DIALECTO-
PROPRIETATIS POE-
COMMUNI DIALE-

*E qua facilimè cognoscitur, qua
à cæteris*

Seãtio I. DE LITERIS

<i>Communiter</i>	<i>Attica</i> Dialecto pro- pria CRASIS	<i>Ionica</i> Dialecto pro- pria DISSOLUTIO
a		†. ω. ζεω. ‡. η. θυρω. †. ε. ερω.
β		

RUM ITEMQUE
TICÆ APUD GRÆC. CUM
CTO, COLLATIO:

*cujusq; sit natura & quomodo
differat.*

ET DIPHTHONGIS.

<i>Dorica</i>	<i>Æolica</i> Dialecto pro- pria GEMINATIO	<i>Propr. Poët.</i> etiam GEMI- NATIO.
† ε. ερωμις.	† ο. ονω. } ad ε. βρωδον. βειζα. ζ. ζερεδρον.	
		D

Communiter

Atticè

Ionicè

γ

δ

ε

ζ

η

ς

† η. ἡδυνάμην in
augmentis pre-
sertim verbo-
rum.

[η. ut στείτη
pro στείζω

[η. κηλοκίωτι
† φ. φλάω.

† α. μέγαθ
† & ι. contra-
huntur in ι ut
ιρδς pro ιερδς.

† α λελασ-
μήθ.

* η. καθορῶ pro
καθορῶ, apud
poëtas tamen
non fit.

Doricè

Æolicè

Poëtice.

ζ. φύζα
abjiciunt in
υγξ. φαρυξ.

† θ. εθέν

ζ. ζιαβάλλω
θ. θάσθ

† α. ἀπερθ

† & ο. ευ. ιδομενευ
pro ιδομηέθ

† & α. α. θάσθ
pro θεάσθ

θ. σδ. στείσθω
pro στείζω

θ. α longum. ἄ-
λιθ

θ. α. θάν

† ει. ἀγείοχα.

† ε. ἄρες

† σ. σεός, pro θεός

† φ. φλάθ pro

† χ. ὄρνιχα pro
ὄρνιθα

θλάθ

Communiter

Atticè

Ionicè

ι		† ad ε. ξείνος pro ξένῳ
κ	† γ. γαφείον	
λ	† γ. μόγις pro μόλις	
μ		
ν	† λ. πνεύμων pro πνεύμων	
ξ		
ο	† ω. εὐρέντα pro εὐρέντα.	† ω α. in ω. βῶξ pro βόαξ

Doricè

Æolicè

Poëticè.

† detrahunt, ut ἀδέα pro ἠδέια,	
{ ad ο. † πνοιᾶ pro πνοᾶ, χροᾶ,	† ad α. καλαῖς pro καλαῖς
† ν. Φίντατῳ, λῦθον, pro φίλτατῳ, ἤλθον	† ω. ὄπαστα pro ὄμματα
	† σκ. σιένῳ pro ξένῳ
	{ ω. ὄμοιῳ, † υ. ὕμοιῳ, pro ὄμοιος

Communiter

Atticè

Ionicè

ω

† κ. ὅπως. ὁῦσα.
pro ὅπως & ὁ-
πόσα in inter-
rogativis & re-
lativis.

ε

† ε. ἄρρω.
θάρος
† τ. πῦλλον.
τήμερον
† ξ. ξω. ξυμ-
φέρω

ασ

* τ. πρῶτω

γ

† ad ω. πόλις
πόλεμος pro
πόλις, πόλεμος

† θ. βάρβαρος
pro βάρβαρος

υ

† ad ο. ὄνομα, ὄ-
νομα pro ὄνομα,
ὄνομα

Doricè

Æolicè

Poëticè

μ.
κ. κείος pro
† ποῖος. πῖ in ω
ἐμπύσω
pro ἐμπύσω

† κ. μικρός pro
μικρός. † abjici-
unt σ vel θ, ut ἐσ-
λός & ὄπθεν, pro
ἐσθλός, ὄπθεν
† δ. ὀδμή pro ὀσ-
μή
† τ. τρείσθεν pro
σείσθεν

† τ. τῷ. pro σῶ
† δ. ἰδμῶ pro ἰσ-
μῶ

† θ. μνηθμός
pro μνηθμός
† ε. ἰππορ pro ἰπ-
πος

† ν. τετραενές

† ω. πέπθαπται
pro πέπθακται

† ad α. ναυός,
αὐή pro να-
ός, αὐή
† in ω, ὠψηλός
in ι. ἰψηλός
pro ὠψηλός

† ad ε. χεύαντες pro χέαντες

Communiter

Atticè

Ionicè

Φ

Χ

Ψ

Ω

αι

αι

ει

* π. ἀπικόμενος
pro ἀφικόμενος

† κ. δέχομαι pro
δέχομαι.

† αο. σώφρων
† & α. in ω.
ἀναξ: pro σώ-
φρων & ᾠ ἀ-
ναξ

† α. ἑταῖρος pro
ἑταῖρος, κλαίειν
pro κλαίειν.

† ων. θῶμα
† εα. πονέαδς
praesertim in in-
finitivis.
† ηι. ἀζήσιος

Doricè

Æolicè

Poëticè.

† φ. αἰφλιῶ pro
αἰχλιῶ* πσ. πέλοψ pro
πέλοψ, sed apud
Poëtas non ob-
servatur.

ο. ὄρα. pro ὠρα

† α. πρῶτος
† & η in α. πρῶτον
pro πρῶτος &
πρῶτον.

† α. ἀρχαος

† ι. detrahunt
λαβέν
† η. ιδιῶ. μῆον.
pro λαβεῖν, ιδεῖν
μείον, praeser-
tim in Infinitiv-
vis.† ι. detr. & seq.
dupl. χέρρες
† οι. ὄνοιρος
† η. ἐλθῶ. ἀη-
δῶν† Poëtae inserunt.
ut φατειός, ἀ-
φνειός, κενειός,
ἀδελφειός, κι-
χείω &c.

D 5

Communiter | Atticè | Ionicè

ευ

οι

Ϝ

αι

ηι

ωι

ου

ηυ

υι

† detrah. ποῶ

† abjiciunt υ.
μῦα

† ηῦ, ἠῦχος
† ω. ἐκπλώσας

† αι. ραίδιος
† ηι. ἀχρηίος
† ωι. ὑπερώϊον,
τῶι

Propria Jonū est
ου diphthongus
pro αυ, ut
ἄυτος pro αὐτός

Sectio

II.

DE SPI

ἡμέρα, ἡ-
λιος, οἶνος

Doricè | Æolicè | Poëticè.

† ω. παρλιχός

† ω. ὠραγός. μῶ-
σα

† οι. ἐχρῖσα
* contr. & circ.
ευ. φιλεῦνε

† ω. βωλή

* ηῦ. ἠῦχος in
adverbio εὔ &
quidē in com-
positis.

* ηυ. νηῦς

RITIBUS.

Æoles densum
spiritum igno-
rant, aut διαμ-
μα F preponunt
ἡμέρα, ἡλιος,
Foῖνος Fημέρα,

Communiter

Atticè

Ionicè

ἄνθρωπε

ἄγαθὲ

μή ἐστιν

πυλεων

πόλεϑ

γυαῖκες

ἐλέγον

σφῶς

ἔτεις

ποταμὸς

ζῶς

Φιλόσοφοι

In initio etiam
rejiuntur vo-
cales apud Atti-
cos, ut

* ᾠ ἄνθρωπε vel

ᾠνθρωπε.

ᾠ γαθὲ

* μή ἐστι &c.

πόλεων

πόλεως & sic in
tota quarta sim-
pliciū declinati-
one & in Geniti-
vis secundæ con-
tractorum.

DE APO

DE ACCEN

Doricè

Æolicè

Poëticè.

Ἠλιϑ &c. κα-
τήκει. In carmi-
ne tamen hoc
non observatur

STROPHO.

* ᾠνθρωπε

TIBUS.

Adverb. Qual.
acuta circ. & cir-
cun. acuunt

γυαῖκες

ἐλέγον

σφῶς

ἔτῶς

πόταμϑ

ζεῦς

Φιλοσόφοι

Sectio

Communiter

Atticè

Ionicè

Secutio

III.

DE AR.

	ubjungunt γε. ὄγε. ἤγε. πόγε.	
[ὄ ἤ. τὸ. G. τῆ. τῆς. τοῦ. D. τῶ. τῆ. τῷ. A. τ̄. τῷ. τῶ. τῶν Dual. Plural. N. οἱ. αἱ. τὰ. G. τῶν D. τοῖς. ταῖς. τοῖς. A. οὖν. τὰς. τὰ. [ὄς ἄ. ἤς. ἄ ῶ. ἤ. ῶ. ἄς. [ὄςς ἄλιν@, λινι. ἄλινα ἄλινες ἄλινια ἄλινας *οἱ αἰπόλοι	δ. γε.	τοῖο. τῶι. τῶι. inusit. τοῖν, τοῖιν τέων. τοῖσι. τῆς, ταῖσι, οἶσι ὄς, τῆ, τῶι. τῶι. inusita- tum. ὄτεω. ὄτεω
	ὄτε, ὄτω ἄτῆα	

Doricè

Æolicè

Poëticè.

TICULIS.

τῶ. τῆς. τῷ, τῶ. τῆ. τῷ τῶν.	τῶ	
τοῖ. τῶι. τῶν	τῶν	
τῶς	τῶς, τοῖς.	
ὄτῶ	ὄτῆο	ὄσε. τῆ τῶ &c. ὄπῆς
ῶπῶλε		ὄλινα ὄλῆς ὄλινια ὄπινια

Communiter | Atticè | Ionicè

Seçtio IV. DE NO.

* Vocativus est similis Nominativo.
† Duales in masc. genere declinant numeros

Prima Declinatio Iso

* Ζεύους. * Αἰνεΐας
G. ε
D η.
A. λω αν
V. α. ης. ος.
Plural.
G. ων
D. ους
A. ος
αιήτης

* Ζεύους. αἰνεΐης
* έω
* η
* ην, † εος

* έων
* ης, ησι, αἰσι.
† εος

Doricè | Æolicè | Poëticè

MINE.

Genitivum & Non curant du-
Dativum for- alem numerum
mant ablato σ Voc. pro No-
nominativi: minativo.
αιας, αι'α, αι'α.

Syllaba.

* Ζεύους. αἰνεΐας
α
α
αν

ων
ους, ει'ας

* αο, ου.

† ειω

αιων

† αιήτη

E

Communiter	Atticè	Ionicè
Secunda Declinatio		
* μῆσα. * ἡμῆ G. ης ἥς D. η ἥ A. αν ἰω Plural. G. ῶν D. αῖς αῖς A. ας αῖς [αἰλήθειαι ἑτέρα, δινῆ		† μέση. ἡμῆ. * ης * η, † ἡ ἰνυσίτ. * ἰω * ἔων * ης, ησι, αῖσι. [αἰληθέαι
Tertia Declinatio		
* λόγος. * ξύλον G. ος ος D. ω ω Dual. οιν οιν Plural. D. οῖς οῖς A. ος ος		λόγος. ξύλον οῖο ωῖ ἰνυσίτ. οῖιν οῖσι

Doricè	Æolicè	Poeticè.
Isofyllaba.		
* μῶσα. ἡμῶ * ας, † ως * α, † ω. * ἰω * ἰω * ἰω * ἰω	* μῆσα. ἡμῆ ἔων αῖς. αῖς	ἑτέρηφι, δυνῆφι, per omnes casus
λόγος. ξύλον. ω ω οῖσι ως, ος.	λόγος. ξύλον. ω ω οῖιν * ως, † οῖς.	οῖιν E 2

Communiter

Atticè

Ionicè

† ἄλλον, τοῖςτον. Φιλόσοφοι
κύτος. ὄσεν. ε. ω.
δε.

ἄλλο, τοῖςτο.

Quarta De-

† ἔρω. μέλω. γέλω. ωτ
ἤρω, ω

τῶ
τῶω δε.

[ἄθων, ἔων, κέων, λαγῶν, κῶν.
ἔπετεω

ἄθω, ἔω, κέω
λαγῶ, κῶ.

Quinta Declinatio

ἰ αἴη, αἰθήρ
μέλας
παῖς, δαίς,
† ὕδα, ατ
* πᾶριδ, κρέα-
τ
* θόαντ, φόρ-
κυ
αἰαντ

* παῖς, δαίς

Doricè

Æoliè

Poëticè.

Φιλοσόφοι

αὐτόφι, οσεόφι,

clinatio.

Imparisyl laba.

Asverunt in
αις

† ἡ αἴη. αἰθήρ
μέλαις

ι. α.

ε
ι

θά, φόρκυ

αἰαν

Communiter

Atticè

Ionicè

[πήχεϑ, πελέ- κεϑ πῆεσβέϑ	πήχεως πλέκ- ως, πῆεσβεως	
† παιδα		
[κνημίδα, σφρα- γίδα,		
[λυτίλωνα, ποσφ- δῶνα	λω, δῶ	
[ὠαῖαν		
[πόσφδον		δαον
* ὄξεις		ὄξεες
[κλειδας		
* ἐπέσι, αἰασι		ἐπέεσι, αἰώντεσι
[μὴν, λῶς		
[ἦ		
ἦαρ	ἦρ	
ἦγέρσι		
† σάχυσ	ἄσαχυσ	
σαφίς	ἄσαφίς	
[πατήρ		
* σῆθϑ, εϑ, ει, ϑ.		
[βῆν, ῆς, ῆσι		
[ναῦς, ναός,		
ναῖ. ναῦν. ναῦ.	ῶναῦς.	νηύς, νηός, νέως. ηῖ. ῆα, αἶα. ῆυ νηε, ηοῖν. ῆεσ
ναῖε. οῖν. ναῖεσ		

Doricè

Æolicè

Poëticè

παιδε κνημῖν, σφραγῖν		
		αἶα
κλήδας		
	μεῖς	ἐπέεσι, αἰώντεσι
τὰ γαγυμ		
	γερόντοις	[εἶαρ
ἀπφῦς		
		σήθεσφι, ἄκλιτον
βῶν, ὦς, ὠσι		
		νηύς E 4

Communiter	Atticè	Ionicè
ἄν. αὐσι. αῦς ναῦς.		νήων, ἔων. ηῦσι, ἠέασι. ἠᾶς, ἔας, ἠῦς. νέες.
[γαῦς, γεγῶς Plur. γεγῶς, &c.		sic γηῦς, γηῶς, Plur. γηῦς &c.

Sectio V. DE DECLINATIONI

	Prima	Declinatio
* ἀληθῆς ὑγιῆ Ἀεισοφάνη. * Δημοσθένης † Δημοσθένη † Ἰππιθεῖς	* pura in αῖ * propria in ην ut, ὑγιαῖ, Ἀεισοφάνη	ἔϞ
		Secunda
* ὀφεῖϞ ὀφεῖ ὀφεες ὀφέων ὀφεσι ὀφεας ὀφει ὀφέοιν	εωϞ ει εις ὀφῶν εις εις	ιϞ ιι, ι. ιες, ις ίων ισι, ἕεασι ιος, ις. ιε ιοιϞ

Doricè	Æolicè	Poëticè.
		γενῶς
BUS CONTRACTIS.		
Contract.		
Ϟς	Ϟς	δημόσθενε οσθένη dual. δῆς
Declinatio.		ηϞ ηῖ ηας ηες
		E Ϟ

Communiter	Atticè	Ionice
		Tertia
* βασιλεύς έθ εί έα έες, έεις έων έσι	εως. purū in ως purum in ᾱ ἦς, ἦς non usi- tate tamen	* ἦος, † εἶος, ἰος ἦι ἦα ἦες ἦων ἦεσσι, ἦσι. He- rod. ἦας
έας	* purum in ᾱς	
Quarta		Declin.
* λητώ λητός, ές ώ		έν
		Quinta Con
κέραιος αι αιτε αίτιν αίτα άτων αισι αίτα	κέραιος αι αι ών αι ών αι	κέραιος αι αιε άοιν αιαι άων άπεσι, άεσι αιαι

Doricè	Æolicè	Poëticè.
Declinatio.		
δύς	ιδύς ιδύς, δύς	
ἦ		ἦ
	έεσι	έεσι, έσι
Contract. 4.		
	ώς ών	
tractorum.		
κέραιος	κέραιος	

Communiter

Atticè

Ionicè

[Δύο
[τέσσαρες, α.
[ὀγδοήκοντα
[εἴκοσι

δύω
τέτταρες, α

De Nume-

τέσσαρες, α
ὀγδώκοντα

De Interro-

* Attici Interro-
gativis præpo-
nunt articulum.

ἴς ?
ποῖα;
ἴν@, ἴνε
ἴνός, ἴνι

ὁ τίς; ἴς ἀτῖα;
τὰ ποῖα;
ἔ. τῶ;
τς, τῶ.

De Patro-

πηλείδης

* πηλείδης

* πηληιάδης. πη-
ληίδης
πηλείων, πηλείων
πηλειονίδης.

† καδμῖς

Doricè

Æolicè

Poëticè.

ralibus.

τέτταρες, α

πίσσαρες, α

δοιῶ, δοιοῖ
πίσσαρες, α.

εἴκαλι

gativis.

τέο

nymicis.

πηληιάδης

καδμηῖς

Communiter	Atticè	Ionicè
------------	--------	--------

[Ἄρης, ρος, εος,
ητος
Ἔρως, ωτος,
ωη

[κάρτα, ας, ή
[Λᾶας, Λαίς
άαος, αός

άαι, αι
άαν

[Δόρυ, Δόρος
υος αλος
υι αη δεσ.

* Ἡρακλῆς, με-
γακλῆς
έεος
έει
έεα,
ώεες

[Φθίς, θίς
ιδος ιος
ιδι θι
ιδα, ιν

ᾶς, ᾶς
ᾶος, ᾶος.

αι, ᾶ
ᾶν, ᾶν

Ἡρακλῆς
ᾶς, ἔκς, ἦος
έι, έι, έι, ἦι
έα, ἦ, έλω, ἦα
άκλεις

οίς.
οίος
οι
οιν

Δόρας
έρατος
αη δεσ.

έη
έηι
έηα

Doricè	Æolicè	Poëticè.
--------	--------	----------

ἄρδς

ἔρ, ρ, ω, δεσ.

λαας

ος

ος

ον

ἄρως, ει, η

κρῶς, ατῶς, τῶ
Λᾶ, Λαίς
ς, ι

ω, ι
ᾶον, ᾶν

Δόρος
εος, ρος
ει, ρει, οει,

ᾶ Ἡρακλῆς

F

Communiter	Atticè	Ionicè
δεσ ιες δας ιας	οἷς, οἷς οἷς, οἷς	
[χειρ. ρος παρθενω αλκιη διχομιλω, &c. per enallagen declinationū.		

SECTIO VIII. DE PRO

ἜΓΩ καὶ ἐγώ ἐμῆ μῆ ἐμοῦ ἐμῆ	ἐγωγε καὶ γὰρ ἐθεν, ἐμῆγε, ἐθεν, μῆγε, ἐοθεν, ἐθεν ἐμοιγε ἐμέγε	ἐμέο, εἶο, οἶο μέο, εἶο, οἶο
ναῖ. ναῖ ἡμεῖς ἡμῶν ἡμῖν ἡμᾶς	ἡμῖν	ἡμέες ἡμέων ἡμέας.

Doricè	Æolicè	Poëticè
	χερρὸς, χερρῖ &c.	χερὸς, ἰ, &c. παρθενε αλκι διχομιλω, &c.

NOMINIBUS.

ἐγῶν, ἐγῶνη. κηγῶν ἐμῶ μῶ ἐμῖν, & inusitatè ἐμοῖνη	ἐγῶ, ἐγῶν ἄμμε ἄμμες ἄμμων, ἐων ἄμμι, ἰν, ἰιν ἄμματος, ε, εας	ἐμῖν εἶων
---	--	----------------------------------

Communiter	Atticè	Ionicè
ΣΥ		
σου	σέθεν, έθεν	σέο, σείο, σοίο
σοι		
σε		
σφωί, ων		
υμεις		υμεις
υμων		ων
υμιν		
υμεις		υμεις
ΟΙ	εοθεν, εθεν	εο, ειο, εοιο
οι		εοι
ε, & αυτων		εε
σφωε, εν		
σφεις		εις
σφων		ων
σφισι		σφι, εν
σφας		εας
Αυτος	α	αυτος, ωυτος, αυς

Doricè	Aolicè	Poeticè
ΤΥ, τωη		
σευ, τευ		
τοι, τειν, λιν		λιν, τειν
τυ, τε		
υμες	υμμε	
	υμμες	
	υμμεων	ειων
υμιν, αμμε	υμιν	
	υμματος	
ευ		
σφιν		
		σφε
σφεις		
ψε	σφε	

Communiter

Atticè

Ionice

3. Secundam personam in η mutant in ει

3. Primas pers. in μεθ formant μεθαι
Sec. person. sing. pass. formant α
3. abieclo τ, ι τύπλαι

* ετυπλε τον
αι
ab initio verborum
* τυπλαισι, τυψαι
* τυπλωσι, τυψωσι
* τυπλαισι
* τυπτομεθαι
* τυφθησομεθαι &c.

ετυπλεν τον &c.
I pro augmen-
το ηυ, η: ut ηυδο-
κην, ηκαιζον, ab
δουδοκω, εικαζω

ACTI

PRÆSENS

* Τάπλω
[Θέλω, εις
* τυπλαις. ει.

τύπλαις

Doricè

Æolicè

Poëticè

Imperfecto augmentum præteriti habent s. Tertia pers. in μεθ terminatur in μες

τύπλωνι τυψωνι

τύπλωνι, τυψωνι

τυπουνι

τυπτομεθαι &c.

τυφθησομεθαι

τυπτομεθε

τυφθησομεθε &c.

VUM.

INDICATIVI.

Τεταχω

Λω, ης, η.

τύπλαις, ε.

τύπλαις, η

F 5

Communiter

Atticè

Ionicè

IMPER

* ἔτυπον, ες

* ἔτυπε

* ἔτυπον Plural.

† ἔλκον, ἔρπον,
ἔχον.

ἔτυπον

τύπτεσκον, ες,
τύπτεσκε.

PERFE

ἑώρεκα pro ὠ-
ρεκα ab ὄρεω

ἑώγα pro ὦγα

ἑόλπαι, pro ὠλπαι

ab ἔλπω

ἑοικα ab εἴκω

ἑηκα pro ἦκα

ἑειπε pro εἶπα ab

ἔπω.

ἑγήγεκα, con-

grego ab ἀγείρω

ἑγήγεκα, erigo

ab ἐγείρω

ἑλήλεκα, molo

ab ἀλήθω

ab initio prefigitur
ω
ω
ο
Anre
οι
η
ει

ε.ιτ:

[ἑηκα ab ἦμι

Doricè

Æolicè

Poëticè.

PECTUM.

τύπτεσκον

ἦλκον, ἦρπον;

CTUM.

Communiter

Atticè

Ionicè

ἔρημα, litigo	[ἔρημα. ab εἰ-
ὁμώμοκα, iuro	ζω
ab ὁμόω	
ὄρωρυχα fodio	
ab ὄρυττω	
ἔρηρότηκα, rogo.	ab ἐρωτάω
ἀλήλιφα, ungo	
ab αἰλείφω	
ἐλήλυθα, venio	
ab ἐλόθω	
ἔτοιμόμακα, paro	
ab ἐτοιμάζω	
αἰκήσα, audio	
ab αἰκίω	

Nota hæc peculiaria.

Ionicè

Attice

[1. αἴγω, ducō ἤχα	αἴγμχα, ἠόχα
[2. ἀλάομαι, ἀλημαι	ἀλάλημαι
[3. ἄρω, congruo, ἤρω	ἄρηρω
[4. ἐδω, edo, ἤκα	ἐδηκα, ἐδήδοκα
[5. ἐρείδω, fulcio, ἤρεικα	ἐρήρεικα
[6. ὄζω, oleo ὠδα	ὄδωδα
[7. ὄλω, perdo ὠλα	ὄλωλα
[8. ὄπτω, video ὠπα	ὄπωπα
[9. ὄρω, moveo, ὠρω	ὄρωρω

Doricè

Æolicè

Poëticè.

[ἐιλήλασθω

Communiter | Atticè | Ionicè

† τέτυφα	ἐτύφα	ἑτύφα
* εφα	οφα	
* εχας	οχας	
* ἔριφα		
* πτύφασι	φαν	

PLUS QUAM

* αλιπη	ἀκήθησα, ἠκηθήειν
εϛ	ἐγήθησα, ἠγηθήειν
ο in ω	ὀμώμοκα, ὠμώμοκειν

EXCIPE

[ἐλήλυκα	κ ἐληλύθειν
[ἐλήλυθα	

* εο	in	εω	ἑολπα, ἑώλπην
εω		εω	ἑώρσακα, ἑώρσακην
εω		εω υτ:	ἑώρσα, ἑώρσαν
ἑοε		εω	ἑοικα, ἑώκειν

Doricè | Æolicè | Poeticè.

Φαντε

ῥέειφα

PERFECTUM.

Communiter	Atticè	Ionicè
* ἔτετύφειν, εἰ ἔτετύφεισιν	Φη, Φη ἔσιν	εα. εε
* ἔτυψα, ας * ἔτυψε * ἔψαλλω [ᾶσαι, εἶπας	ηλα ς. Conjug. ἔωσαι, εἶπας	Aoristus 1. τύψασπον, τύψα- σπες, τύψασκε
[εἶπον * ἔτυπες * ἔτυπον * ἔτυπες, πε	ἔειπον	Aorist. 2. τέτυπες τύπεσπον τύπεσπες, κε &c.
* Νομίσω, εἰς, εἰ, ετον ορμῶ, ετε, εσι. * Βαδίσσομαι, η, ετιμ όμεθον, εἰσθον, ὄμε- θα, εαθε, οντιμ.	Νομιῶ, εἰς, εἰ, εἰ- τον ιᾶμῶ, ιεῖτε, ιᾶσι Βαδιᾶμαι, εἰ, εἰ- τιμ, όμεθον, εἰσθον, ιᾶ- μεθα, ιεῖσθε, ἔν- τιμ	Futurum. 1.

Doricè	Æolicè	Poëticè.
Φη, Φη.		
		τύψασπον, ασπες ασπες &c.
		τύπεσπον &c.
Νομιξῶ, εἰς, εἰ, εἶπον, ἔξμῶ, εἶτε Βαδισᾶμαι, διδύ- μαι.		
		G

Communiter

Atticè

Ionicè

* τύψεις
* τύψει
* ππερω, λω, εις, ει.

τύψειν
έω, έεις, έει.

Futurum 2.

† τυπω, εις, ει
εμαι

έω, έεις, έει.
εομαι

IMPERA-

* τυπέτωσαν
* τυψάτωσαν
* τυπέτωσαν
[λάβε, ιδε
έτων, όντων
τυψάτων, άντων
όντων
λαβε, ιδε.

ΟΡΤΑ

* τύψαιμι.
τυποιμι

ειας, ε, αν.

τυπέοιμι, έοις, &c.

Doricè

Æolicè

Poëticè.

τυψεις
τυψει

τύψης
τύψη
σπερσω, λσω, ης, η.

τύπω, ης, η,

TIVUS.

λάβον, ιδον
λέλαβον.

TIVUS.

τύψια, ας, ε, &c.

100 DE VERBO		
Communiter	Atticè	Ionicè
		SUBIUN
* θέλῃς * θέλη		θέλησι
		INFINITIVUS
* τύπειν * τετυφέναι * τύψαι * ἐλθεῖν * τύψειν	τυπέμεναι έμεναι έμεναι έμεναι	τυπέμεναι έμεναι έμεναι έειν, έμεν
		PARTI
* τύπῃσι * τύψασίαισι * τετυφῶς		

ACTIVO. 101		
Doricè	Æolicè	Poëticè.
TIVUS.		
	θέλησθε	
MODUS.		
έμεναι, πῖεν, ην έμεναι, έμεναι, εν ελθεν, εην	τύπειν ελθει τύψην	έμεναι έμεναι έμεναι έμεναι
CIPIA.		
τύπῃσι τύψασίαισι	τετύφω	

G 3

Communiter

Atticè

Ionicè

PASSI

Præsens Tem

* τύπη
* τυπόμεθα

ει, εσαι

εαι
εσθαι

Imper

* ἐτύπη

ἐτύπηε

Perfe

* ἰππέφασμαι * φραδμαι, ταιμαι
4. ἰπέφασμαι * πέφασμαι
conj.

* τετυμμένοι εἰσι
* ἐφαμένοι
* κεκλεισμένοι
* πεφασμένοι
εἰσι
* ἤρυσαι

τετύφασται
ἐφάλαται
κεκλίαται
πεφασάδαται

ἔρρειδάται.
Dionys. 19.

Doricè

Æolicè

Poeticè.

vum.

pus Indicat.

εσθαι

εφε, εν

fectum.

ἐτύπησθαι

ctum.

G 4

Communiter | Atticè | Ionicè

* πετυμμήσοι ἤ- σω		PLUSQUAM ἐπετύφατο
* πεφραδμήσοι } * κεκλεισμήσοι } * ἐψαλμήσοι } ἦσαν		ἐπεφράδατο ἐκεκλίατο ἐψάλατο

† ἐκείδω * ἐτύφθισαι * ἐτύπησαι		AORISTUS
---------------------------------------	--	----------

* τυφθήσῃ } * τυπήσῃ } * τετύφῃ }	ει, εσση	FUTURA εαι.
---	----------	----------------

* τύπῃς * τυπιάσῃ * τυφῶν ἤτῃσιν	ομήσων, ἑσθων ἦτων	IMPERA εθ
--	-----------------------	--------------

Doricè | Æolicè | Poëticè.

PERFECTUM.		
------------	--	--

PRI. SEC. ἐτύφθεν τέτυπεν		κρίνθῃ, ἐκρίν- θῃ
---------------------------------	--	----------------------

TRIA.		
-------	--	--

TIVUS. ε		εθ
-------------	--	----

G s

Communiter

Atticè

Ionicè

OPTA

* τυπόμενα
* τὰ τῶν
* τὰ τῶν

οἶατο

SUBIUN

* τύπη

τύπηαι

INFINI

* τυπόμενα ἡμῶν
* τυπόμενα ἡμῶν

ἡμῶν
τετυπῆμαι

MEDIUM

INDICA

est sicut Passi
poribus con

ετύφασ

ετύφασ
* τὰ ξομαε
* ξη

ξη

ξηαι

Doricè

Æolicè

Poëticè.

TIVUS.

οἶμαι

οἶατο
έοιτο

CTIVUS.

TIVUS.

ἡμῶν

TIVUS.

vum in Tem
formibus.

ξῆμαι, ἔμαι
ξη

108		DE VERBO	
Communiter	Atticè	Ionicè	
		IMPERA	
* τυπέω		τυπέω, τιτυπέω	
		OPTA	
* τάττειντο,		οίατο	
* τάξαιντο		αίατο	
	Sectio X.	DE VERBIS	
	I. Conjugatio.	Indicatio.	
		Jones resolvunt contraction.	
* ποιῆ	ῆ	ἔομεθα, ἔμεθα	
* ποιῆμεν,			
* ποιῆμεθα			
† ἐφίλει			
* ποιηθήσῃ	ῃ		
* ποιήσῃ	ῃ		

PASSIVO.			109
Doricè	Æolicè	Poëticè	
CTIVUS.			
TIVUS.			
CIRCUMFLEXIS.			
vus. Aët. Pass. & Med.			
ἔμεθα		μεθε	
διμεθα, ἔμεθα		ἐφίλη	

DE VERBIS		
Communiter	Atticè	Ionicè
		Impera
* ποιῶ		ποιέω
* ποιείτωσαν	είτων, ἔντων	
* ποιείσθωσαν	είσθων,	
		Opta
* ποιούμε	ποιόην, οἴης, οἴς, οἴ.	
* ποιοῖντο		ποιόατο
* ποιήσμεντο		ποιησῆατο
		Subjun
* ποιήσῃ	ει	ηαι
		Infini
* ποιέειν		ἐαδῆν
* ποιέειν	ἐμεῖναι	ἐμεῖναι
* ποιέειν		ἐμεῖναι

CIRCUMFLEXIS.		
Doricè	Æolicè	Poëticè.
tivus.		
ποιῶ		
tivus.		
ποιῶν	ποιῶν	ποιησῆατο
tivus.		
tivus.		
ποιέειν, ποιῶν ῶσα, ἔοισα	ποιέειν, ποιῶν	ἐμεῖναι

Communiter

Atticè

Ionicè

Imperativus

* εἶπε
* εἴπωσαν
* ἰσαίημεν, ητε,
ησαν.

εἴπων
αἴμεν, αἴτε, αἴεν.

Infini

* ἰσαίνααι
* εἶνααι
* ἔσαιως

αἴμενααι
ἡμενααι
ως

αἴμεν
ἡμεν
αἴως

TERTIA

CONIUG.

Indica

† Δίδωμι
* Δίδωαι
* δίδωσι
* ἑδίδων, ως, ω
* ἑδίδωσο

σ

Δέδωμι

όασι
οσθε
οο

Doricè

Æolicè

Poëticè.

& Optativus.

εἴη

tivus.

αἴνααι

IN MI.

tivus.

δίδωλε
άνλε

ηδανλε

Δίδωσκον, ες, ε

H 4

Communiter

Atticè

Ionice

* ἔδοσαν
* δῶσαν

Imperativus

Opt. &

* Δίδωθι, δίδε
* Διδόλημι, ητε, οἴμην, οἴτε, οἴεν
ησαν
[δῶ
[δῶσι

* Διδόναι
* δῶσαι

οἴμην
δόμεναι

οἴμην
δόμεναι

Infini

QUARTA CONIUGA

Indica

* ζῶσιν
* ζῶσιν
* ζῶσιν
* ἔδωσαν

ἔδωσαν

Doricè

Æolicè

Poëticè

ἔδον

Subjunct.

δίδωσι

δίδωσι

διδῶσω

δῶσιν
δῶσιν

tivus.

οἴμην

οἴμην
δόμεναι

TIO IN MI.

tivus.

ἔδωσαν

ἔδωσαν

ζῶσιν

ἔδωσαν

ἔδωσαν

H 5

Communiter

Atticè

Ionicè

Seçtio XII.

DE

EIMI.

[Eimi
eis
ēsī
ēsīmū, eīstī
ἦν. ἦς. ἦ.

ἦμῶ
Πάρεσι. ἐνεσι. ἔ-
πεσι
ἔσομαι. ἢ. ἐτιμ

[Eso
ēsōsan

ēsōn

ἔτημῶ, εἴητε,
εἴησαν
ἦ. ἦς. ἦ

εἶναι

ἔω

εἶμῶ, εἶασί

ἔλω, ἔης, ἔη.
ἦα, ἄς, ε.

ἔσμεσ, ἔσκε.
εἴημῶ, εἴητε, ἔσαν

ἔσθεσ, ἄς, εσθ.

ἔω. ἔης, ἔη, ἦσι, ἦσι

εἶμῶ, ἦμῶ

Doricè

Æolicè

Poeticè.

ANOMALIS.

Sum.

ἔμῶ
ἔασί
ἐνῶ
εἶμῶ, ἐς. ἐνῶ

ἔω, ἦς. ἦς

ἦμεσ

ἔσθμαι. ἄμαι

εἶμῶσ, εἶμῶσ,
ἦμεσ, εἶμῶσ.

ἦμι

ἦσθ

ἔησθ, ἦσθ

πάρσθ, ἐνῶ, ἐπῶ

ἔσομαι, εσθ, ἐτιμ,
ἔσθεσ, ἔσθ

εἶμῶ, εἴητε, εἴησθ

εἶμῶ

ἔλω, ἦς, ἦ. ἦσθ, ἄς, ε.

Communiter

Atticè

Ionicè

[ἴημι
ἰῆσι
ἀφείκα
ἰείμην, τε, σκην
ῶ, ῆς, ῆ
εἶναι

ἰᾶσι
ἀφείκα
ἰείμην, εἶτε, εἶεν
ἔμηναι, ἔμηναι

ἸΗΜΙ,
Activum.

ἔημι
ἰέασθ

ἔω, ἔης, ἔη, ἔε
ἔμην

Passivum.

[ἰένται
ἔσθ

ἔσθ

ἔσθ

ἸΗΜΑΙ,

[ἴνται
εἶνται
ἴντο

ἔαται
ἔαται, εἶαται
ἔατο, ἦατο

Doricè

Æolicè

Poëticè.

ΜΙΤΤΟ.

ἰεμμε

ἔηθα, ἦθα

ἔμμε

ἔω, ἔω, ἦς, ἦ

ἰέαται

ΣΕΔΕΟ.

εἶαται

εἶατο

Communiter

Atticè

Ionicè

κείνται
κείμεθα
κείντο

Κῆμαι,

κείνται
εἶδα
κείατο

Ἰσημι,

ἴσημι
ἴσημι, ἴσημι
ἴσημι

ἴσων

Δύνα

δύνασαι
δύαται

θύλα

Doricè

Æolicè

Poëticè.

ἸαCEO.

εἶδα

εἶθε

κείαται

κείατο

Scio.

ἴσημι

ἴσημι

ἴση

Μαι.

θύνη

I

Communiter | Atticè | Ionicè

Imper

[χρῆ

SECTIO XIII. DE RELIQUIS PAR

DE AD

Πρέπον
[Σήμερον
[χθές
[Ναι. Ούκ
[Ἐνταῦθα
* Ἀληθῶς
[Μὴ
[Οὐν
[Πρὸς
[Πῆ
[Πότε
[ὅπῃ,
[ἄλλοτε, ὅτε
[Ὡς

πρεπόντως
Τημέρι
ἐχθές
ναιχι. Οὐχι
ἐνταυθαῖ

ἀληθῶς
μὴ
ῶν
πῆτε

Doricè | Æolicè | Præticè.

lonalia.

χρῆσις

TIBUS ORATIONIS.

VERBIO.

ῶν
πᾶ
πόκα, τόκα
ὅπῃ
ἄλλοκα, ὄκα, ὄκκα
τῶς

Communiter	Atticè	Ionicè
[ὄμῃ ἀείρον		
[ἐνδον		
[ἀνδῶ		
[ποτὲ		
[οἴκαδε		
[πάντη		
[ἐκείσε		
DE PRÆPO		
[Eis	ἐς, ὡς	
[Πρὸς, Eis	ὧς	ποτὲ

Doricè	Æolicè	Poeticè.
ἄμῃ ἄας ἐνδοί, ἐνδοῖ		
οἴκαδες παντῶ τινῶν		ἀνις πῆ ἦ in comp.
S I T I O N I B		
<p>πῆ, πρῆ in cō positis sæpè syl laba ἢ abjicitur si sequatur, aliàs abjicitur ante vocalem, ut πο τῆ, ποτῶν, ποτεχε, ποταγε pro πρῆ τῆ, πῆ πῶν, πρῆσεχε, πρῆου χε &c.</p>		
		I 3

Communiter | Atticè | Ionicè

[Σὺ
[Νή
[μὲ
[ἀμφὲ
[Ἐν
[Ὑπὲρ
[ὠδῶ

[Δὴ
[Οὖν
[Γέ
[καίπερ
[εἰ, εἴκα
[εἰ μὴ

Δε

DE CONIUN

ἄν

Scatio XIV. DE SYNTA

1. Enallage.
† Generum,
ut ἡ κώδων, βῶ-
λ⊙ pro ὁ κώδων,
βῶλ⊙

1. Enallage.
† Generum,
ut ἡ ἐε, ποδῆ, pro
ποδῶ

Doricè | Æolicè | Poëticè

ἀνά, ἀν
νά

ἄμπε

ἐνι, εἰν, εἶν.
ἰσείρ
παρ

CTIONIBUS.

ᾧν

ζα

αἶ, αἶκε & αἶκα
αἶ μὴ

περ

XI FIGURATA.

1. Enallage.
† Declinationū
ut δάμαλις pro
δαμάλη.

1. Enallage.
† Generum,
ut ἡ ἀνῆς pro ὁ,

1. Enallage.
† Generum,
ut ἡ κέλευθα pro

Atticè

Ionicè

Doricè

Duales numeros
ferè in masculi-
no usurpant, ut
τῶ ἡμέρῃ: sic ὁ
ἄϊξ, pro ἡ ἄϊξ

† Numerorum
ut τὸν λακεδαί-
μονα pro τοὺς
λακεδαιμονίης,
ἀτρεΐδαι pro ἀ-
τρεΐδα.

† Casuum.
ut Vocativus
pro Nominati-
vo in i. simplic.
ἰπώτῃ pro ἰπώτῃς.

† Modorum.
Optativus pro
praterito Indi-
cativi, item pro
Subjunctivo, ut
ἀν ἔλθοις &c.

† Numerorum
ut in Attica.

Modorum † Modorum
* Infinitivus † Subjunctivus
Imperativo, ut pro Indicativo
γαμῆν pro γάμει

Æolice

Poëticè.

† Declinationum
ut ἔξϞ, ἔξ pro Ἔξως,
ωτϞ.

αἱ κέλῶθοι.
τὰ μηρῶ pro τοὺς μηρῶς.
πύλα ημαθῶεντϞ pro ἡ-
μαθοῦσας, λαφϞ κερῶ-
εσσα pro κερῶεις

† Casuum.
ut in Attica speciatim
Æoles dativum plura-
lem in tertia simpl. usur-
pant pro accusativo ut
τοῖς θεοῖς pro τοὺς θεοὺς.

† Partium orationis
Nomen pro adverbio
μέγα pro μεγάλως. Con-
junctio δε pro προσι-
tio ut πεδίονδε pro εἰς πε-
δίον. Verbum pro Nomi-
ne μάχεσθ pro μάχη.
&c.

Atticè

Ionicè

Doricè

† *Temporum.*

Aoristus pro
præsenti, præsens
pro futuro, τελείω
pro τελείω

† *Partium ora-
tionis.*

Participium pro
Infinitivo, Par-
ticipium pro
Nomine, ut in
Syntaxi com-
muni latius do-
cetur.

2. *Ellipsis*

frequentissima
est. In specie
præpositionis
ut ἐμὴν. γνώμην

2. *Ellipsis*

etiam Jonibus
familiaris est.

Æolicè

Poëticè.

2. *Ellipsis.*

Ionicè	Doricè
<p>§ 3. Syncope ut ἐγεντο pro ἐγένετο, ἐνι- κάτθεο pro ἐνικατάθεο, ἀ- χιλῆ pro ἀχιλλέῃ, ἐπι pro ἐπιεσι.</p>	<p>3. Syncope. ut in Ionica</p>
<p>† 4. Metathesis καρδίη pro καρδία, κάρ- τῃ pro καρτίῃ.</p>	<p>† 4. Metathesis. κείνον pro κίηνον</p>
<p>§ 5. Prosthesis κέκλυθι pro κλύθι præ- sertim in augmentis præ- teritorum & aoristo- rum.</p>	
<p>§ 6. Apheresis. ut εἰνός pro δεινός, αἶα pro γαῖα * & in omnibus augmē- tis verborum.</p>	

Æolicè	Poëticè.
<p>3. Syncope. § In præpositionibus quibusdam ut : κάκτανε pro κατέκτανε, ἀγκρίνω pro ἀνακρίνω, κακκεφα- λῆς pro κῆ κεφαλῆς, ὑβ- εαλα pro ὑπέβαλε.</p>	<p>3. Syncope. in Ionica</p>
<p>4. Metathesis, ut in Dorica.</p>	<p>4. Metathesis, ut in Ionica.</p>
<p>† Prosthesis. ut βρόδον pro ρόδον</p>	<p>§ 5. Epenthesis. [εἶαρ pro ἔαρ [ἠέλιῃ pro ἠλιῃ [ἐπίπυμῃ pro ἐπυμῃ &c.</p>
	<p>§ 6. Apheresis, ut in Ionica.</p>
	<p>§ 7. Pleonasmus Vocularum expletiva- rum, de quibus cap. 7.</p>

Ionicè

Doricè

* 7. *Anastrophe.*
 & aliæ figuræ Poëtis usi-
 tatae.

F I

Æolicè

Poëticè.

* 8. *Tmesis.*

ὅτι μῦθον ἐπέπε pro μῦ-
 θον ἐπέπεπε.

9. *Paragoge.*

syllabarum φι, σι, θα, ut
 supra in Declin. & Con-
 jugationibus dictum.

10. *Apocope.*

† ὄσαε pro ὄσαεε.

* 11. *Anastrophe.*

ut ὦ ἐπι pro ἐφ' ὦ.

N I S.

Cl. 1856. 08

ULB Halle 3
002 386 801

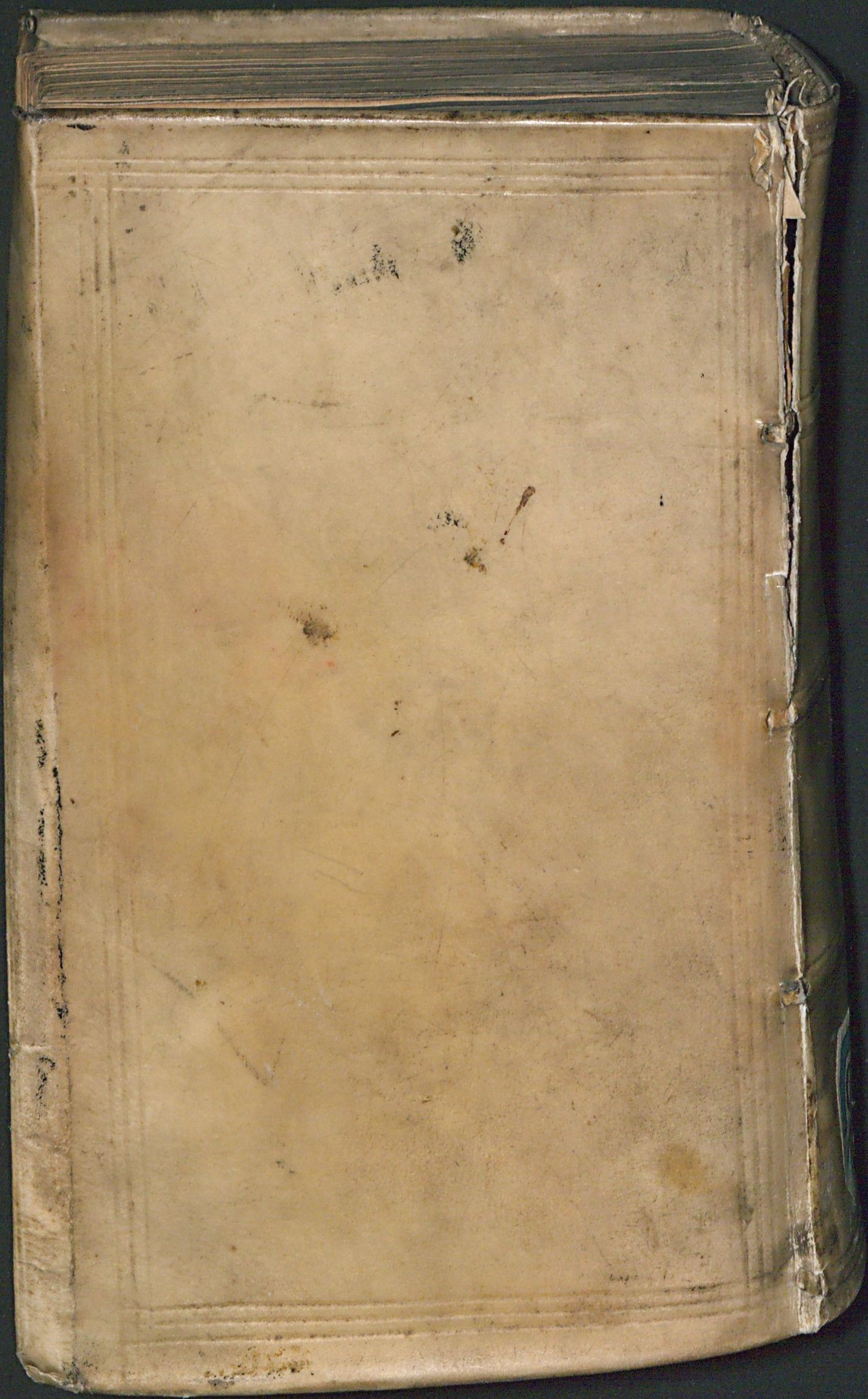
D

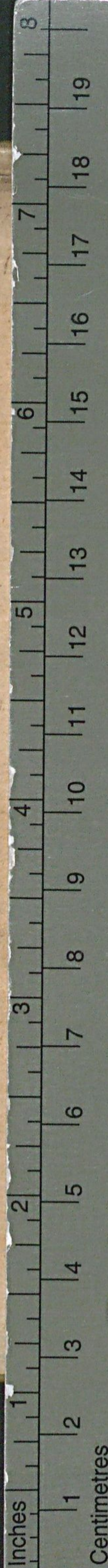
~~TR 101~~

U 077

in 1

B.I.G.

Farbkarte #13

DE RATIONE
Conficiendi facile & ar-
tificiose
RÆCA CAR-
MINA,
 QVA PRÆCIPUA ARTI-
 CIA ET COMPENDIA GRÆ-
 cæ Poëseos perspicuè & brevi-
 ter indicantur,

AUTORI
RISTOPHORO HELVICO
in illustri GIESSENA Profess.

GIESSÆ HASSORUM,
 Casparus Chemlinus imprimebat Anno

M. D C X.

M. Petrus à Jona
1675

in 2 gl.
1586 69

